

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΑ'

Συνδρομή ἔτησια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστ. ἔτους καὶ εἰς ἐτήσια: — Γραφεῖον Διευθ. Ὁδοῦ Σταδίου 32.

11 Μαΐου 1886

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λορῆ)

[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

Η'.

Πατρικίος Ὀδόγογος.

Αἱ νέαι πληροφορίαι ἃς εἶχε λάβῃ ὁ ἰατρός Σβαρμεγκρόνα δὲν εἶχον μὲν μεγάλην ἀξίαν, ἠδύναντο ὅμως νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς νέας ἐρευνας.

Εἶχε μάθῃ τὸ ὄνομα τοῦ πρῶην διευθυντοῦ τῆς καναδικῆς μεταγωγικῆς Ἑταιρίας Ἰωσία Τσῶρτσιλλ. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἠγνοεῖτο τί εἶχεν ἀπογείνῃ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Ἑταιρίας· πάντα λοιπὸν κατέβαλεν ἀγῶνα ὁ ἰατρός πρὸς ἀνεύρεσίν του. Εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι οὗτος θὰ τῷ ἀνεκοίνουε τὰ παλαιὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅτι ἴσως θὰ τῷ παρέδιδε τὸν κατάλογον τῶν ἐπιβιτῶν τῆς Κυνθίας. Ἐν τούτῳ δὲ θ' ἀνερέπετο πάντως καὶ τὸ νήπιον μετὰ τῆς οικογενείας του ἢ τῶν ἀναλαβόντων τὴν φύλαξιν αὐτοῦ προσώπων. Οὕτω σπουδαίως θὰ περιορίζετο τὸ πεδίου τῶν ἐρευνῶν. Ταῦτα συνεβούλευσε πρὸς αὐτὸν ὁ δικηγόρος, ὅστις εἶχε διεξέλθῃ ἄλλοτε τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἐκκαθαριστῆς τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ὅστις ἀπὸ δέκα τοῦλάχιστον ἐτῶν ἠγνοεῖ καθ' ὅλοκληρίαν τί εἶχεν ἀπογείνῃ ὁ Ἰωσίας Τσῶρτσιλλ.

Ἐπὶ στιγμὴν ὁ ἰατρός Σβαρμεγκρόνα ἀπατηλὴν ἠσθάνθη ἐλπίδα, παρατηρήσας ὅτι αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες συνειθίζουσι νὰ δημοσιεύωσι κατάλογον τῶν εἰς Εὐρώπην μεταβαινόντων ἐπιβιτῶν. Ἐσκέφθη ὅτι ἤρκει μόνον εἰς συλλογὴν τινα παλαιῶν ἐφημερίδων νὰ προσφύγῃ ὅπως ἀνεύρῃ τὰ ἴχνη τῆς Κυνθίας. Ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἀβάσιμος, καθόσον ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι πρόσφατος, ἀπὸ τινων μόλις ἐτῶν χρονολογουμένη. Αἱ παλαιαὶ ἐφημερίδες ἐφάνησαν οὐδὲν ἤττον χρήσιμοι εἰς αὐτὸν διότι ὤριζον ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀπόπλου τῆς Κυνθίας, ἣτις εἶχεν ἀπάρῃ οὐχὶ ἐκ καναδικοῦ τινος λιμένος, ὡς κατ' ἀρχὰς εἶχε πιστευθῆ, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, καταπλεύουσα εἰς Ἀμβούργον.

Κατ' ἀρχὰς λοιπὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ

πόλει, καὶ εἶτα ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἀνεζήτησε νῦν πληροφορίας ὁ ἰατρός.

Ἐν Ἀμβούργῳ αἱ ἐρευναὶ ἀπέβησαν σχεδὸν ἀνωφελεῖς. Οἱ ἐντολοδόχοι τῆς καναδικῆς μεταγωγικῆς Ἑταιρίας οὐδὲν ἐγίνωσκον περὶ τῶν ἐπιβιτῶν τῆς Κυνθίας, μόνον δὲ περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτίου, ὅπερ ὅμως ἦτο ἤδη γνωστὸν, παρέσχον πληροφορίας τινάς.

Ὁ Ἔρικ εἶχεν ἐπανέλθῃ ἀπὸ ἐξ μηνῶν εἰς Στοκόλμην, ὅτε ὁ ἰατρός ἔμαθεν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ πρῶην διευθυντῆς Ἰωσίας Τσῶρτσιλλ εἶχεν ἀποθάνῃ πρὸ δεκαεπτὰ ἡδὴ ἐτῶν ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ἐνάτης Παράδου χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὔτε κληρονόμους γνωστούς, πιθανῶς δὲ οὔτε κληρονομίαν. Τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας εἶχον βεβαίως πρὸ πολλοῦ πωληθῆ ὡς παλαιόχαρτα καὶ μετεποιήθησαν εἰς χάρτινα χωνία ὑπὸ τῶν καπνοπωλῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Οὐδαμοῦ λοιπὸν ἤγαγον τὰ νέα ταῦτα ἴχνη, ἐκ τῶν μακρῶν δὲ τούτων ἐρευνῶν προέκυψε μόνον ὅτι ὁ Βρέδεζορντ εὗρισκεν ἀφορμὴν νὰ ἐκφέρῃ ἐκάστοτε ὀδυνηροῦς εἰς τὴν φιλαυτίαν τοῦ φίλου του σαρκασμοὺς εἰ καὶ λίαν ἀνωδύνους κατὰ βάθος.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἔρικ ἦτο νῦν ὑπὸ πάντων γνωστῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ. Ἐλευθέρως ἐγίνετο περὶ αὐτῆς λόγος, πᾶσαι δ' αἱ φάσεις τῶν ἐρευνῶν συνεζητοῦντο παρὰ τὴν τράπεζαν ἢ ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ. Καλλίον βεβαίως εἶχε πράξῃ ὁ ἰατρός κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, εἰς οὐδένα ἐκμυστηρευθεὶς τὸ μυστικόν, διότι νῦν τοῦτο ἐχρησίμευεν ὡς θέμα ἀδολεσχίας εἰς τὴν Κρέτταν καὶ τὴν Κάξαν, συγχρόνως δ' ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις τὸν Ἔρικ. Αἱ σκέψεις δὲ αὗται ἦσαν συχνάκις μελαγχολικώταται.

Ὀδυνηρὰ βεβαίως ἦτο καθ' ἑαυτὴν ἡ ἄγνοια τῶν γονέων του, ἂν ἔζων εἰσέτι, καὶ ὁ διαλογισμὸς ὅτι οὐδέποτε ἴσως θὰ μάθῃ τὸ μυστικόν τῆς γεννήσεώς του. Ἀλλ' ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θλιβερώτατον ἦτο ἡ ἄγνοια καὶ αὐτῆς τῆς πατρίδος του.

—Τὸ πτωχότερον παιδίον τῶν δρόμων, ὁ ἐνδεέστερος χωρικός εἰξεύρει τοῦλάχιστον ποῖος εἶνε ὁ τόπος του καὶ εἰς ποῖαν μεγάλην ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν ἀνήκει, διανοεῖτο ἐνίοτε. Ἀλλ' ἐγὼ

δὲν τὸ εἰξεύρω! Εἶμαι ἐπάνω εἰς τὴν γηϊνὴν σφαῖραν ὡς ναυάγιον, ὡς κόκκος κόνεως τὸν ὁποῖον ἀρπάζει ὁ ἄνεμος καὶ ὁ ὅποιος δὲν εἰξεύρει πόθεν ἔρχεται! Δὲν ἔχω ῥίζας, δὲν ἔχω οἰκογενειακὰς παραδόσεις, δὲν ἔχω παρελθόν! Τὸ χῶμα ὅπου ἐγεννήθη ἡ μήτηρ μου, ὅπου ἀναπαύονται τὰ κόκκαλά της ἢ θ' ἀναπαυθῶν, δυνατὸν ν' ἀτιμασθῇ ἀπὸ τοὺς ξένους, νὰ ποδοπατηθῇ ἀπ' αὐτοὺς χωρὶς νὰ μοῦ ἐπιτρέπηται νὰ τὸ ὑπερασπίσω, νὰ χύσω τὸ αἷμά μου δι' αὐτό.

Ἡ σκέψις αὕτη κατέθλιβε τὸν δυστυχῆ "Ερικ. Ἐν ταῖς τοιαύταις στιγμαῖς μάτην ἔλεγεν ὅτι εὔρε μητέρα, τὴν ἀγαθὴν Κατρίναν, ἐστίαν, τὸν οἶκον τοῦ "Ερσεβον, πατρίδα τὴν Νορβῆν, μάτην ὠρρίζετο νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς ἐκαστὸν ταπλασίως τὰ εὐεργετήματα ταῦτα καὶ νὰ διατελέσῃ ἀφωσιωμένος υἱὸς εἰς τὴν Νορβηγίαν.

Καὶ αὕτη ἔτι ἡ διαφορά τῶν χαρακτηριστικῶν ἦν ἐβλεπεν ἐν τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ χῶμα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ δέρματος ὑπερδιαβαίνων ἐβλεπεν ἐν τῷ κατόπτρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑαλώματι καταστήματος τινὸς ἐπανεφέρον αὐτὸν ἐκαστὴν στιγμὴν εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην σκέψιν. Ἐνίοτε διελογίζετο ποῖαν πατρίδα θὰ προετίμα ἐν τῷ κόσμῳ ἂν ἐκαλεῖτο νὰ ἐκλέξῃ. Ἐπὶ τῷ εἰδικῷ δὲ τούτῳ σκοπῷ ἐμελέτα τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν, ἐμελέτα τοὺς πολιτισμοὺς καὶ τοὺς λαοὺς. Ἠσθάνετο ποῖαν τινὰ παρηγορίαν δυνάμενος νὰ εἴπῃ τοῦλάχιστον ὅτι ἦτο κελτικῆς φυλῆς καὶ ἀνεζήτηε ἐν τοῖς βιβλίοις τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς γνώμης ταύτης τοῦ ἱατροῦ.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Σβαρμεγκρόνα ἐπανελάμβανεν ὅτι κατ' αὐτὸν ἦτο ἐξάπαντος Ἴρλανδός, ὁ "Ερικ ἡσθάνετο βαθεῖαν θλίψιν. Πῶς! ἐκ πάντων τῶν κελτικῶν λαῶν, εἴμαρτο ἀκριβῶς νὰ ἐκλέξῃ τὸν μᾶλλον καταδυναστευόμενον; Ἄν τοῦλάχιστον εἶχεν ἀσφαλῆ τῆς καταγωγῆς του ἀποδείξιν, θὰ ἠγάπα βεβαίως τὴν δυστυχῆ ταύτην πατρίδα ὡς τὴν μεγίστην καὶ ἐνδοξοτάτην τῶν χωρῶν! Ἄλλ' οὐδ' αὐτὴν κἂν τὴν ἀποδείξιν ἐκέκτητο! Διατί νὰ μὴ πιστεύῃ μᾶλλον ὅτι ἦτο Γάλλος, ἐπὶ παραδείγματι;... Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσης Κέλται κατώκουν!... Τοιαύτην τινὰ πατρίδα θὰ ἐπεθύμει, εὐγενεῖς ἔχουσιν παραδόσεις, δραματικὴν ἱστορίαν, σπείρασαν ἀνὰ τὸν κόσμον γονίμων υἱῶν ἰδέας! "Ω! μεθ' οἴου πάθους θὰ ἠγάπα, μεθ' οἴας ἀροσιώσεως θὰ ὑπηρετεῖ τοιαύτην πατρίδα!... Πῶς θὰ ὑπερηφανεύετο ὅτι ἀνήκεν εἰς αὐτήν! Ὅθ' ἡσθάνετο υἱκὴν συγκίνησιν μελετῶν τὰ ἐνδοξὰ αὐτῆς χρονικά, ἀναγινώσκων τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων της, θαυμάζων τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν της!... Ἄλλά, φεῦ! αἱ τοιαῦται ἀκριβῶς εὐγενεῖς συγκινήσεις τῷ ἦσαν διὰ παντὸς ἀπηγορευμένα!... Τὸ ἐβλεπεν, οὐδέποτε τὸ πρόβλημα τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ε-

μελλε νὰ λυθῇ, ἀφοῦ μετὰ τόσας ἐρεῦνας οὐδὲν εἶχεν ἐπιτευχθῆ.

Καὶ ἐντούτοις ἐφρόνει ὁ "Ερικ, ὅτι ἂν ἠδύνατο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγὴν τῶν ληφθεισῶν ἤδη πληροφοριῶν, ν' ἀκολούθησεν αὐτοπροσώπως καὶ ἐπὶ τόπου τὰ νέα ἔχνη ἀπερ θ' ἀνεκάλυπτε, θὰ ἐπιτύγχανε νὰ λύσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο. "Ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσιν οἱ ἐπὶ μισθῷ πράκτορες, διατί ἄρ' ἔτι δὲν θὰ κατώρθου οὗτος διὰ τῆς δραστηριότητός του; Δὲν εἶχε πρὸς τοῦτο καὶ ζῆλον φλογερὸν καὶ θέλησιν ἀκατάβλητον;

Ἡ βασανίζουσα αὐτὸν ἰδέα αὕτη ἐπέδρασεν, ἀνεπαισθήτως, τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν μελετῶν του, εἰδικὴν τροπὴν δούσα εἰς αὐτάς, ἐν ἀγνοίᾳ του ὡσεὶ εἶχεν ἐκ προτέρων ἀποφασισθῆ ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπιχειρήσῃ μακροὺς πλοῦς ἤρξατο μελετῶν κατὰ βάθος τὴν κοσμογραφίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ναυτικὴν τέχνην, συνελόντι εἰπεῖν πάντα τὰ μαθήματα ὅσα περιελαμβάνοντο ἐν τῷ προγράμματι τῶν ναυτικῶν σχολῶν.

— Μίαν ἡμέραν, ἔλεγε, θὰ δώσω ἐξετάσεις πλοιάρχου διὰ μακρὰς θαλασσοπορίας καὶ θὰ εἴμPORÉσω τότε νὰ ὑπάγω εἰς Νέαν Ὑόρκην, δι' ἐξόδων μου, νὰ συνεχίσω τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν *Kurthlar* ἐνεργείας μου.

Ὡς ἦν ἐπόμενον, τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς αὐτοπροσώπου ἐρεῦνης παρενετίθει ὁ "Ερικ ἀπαύστως εἰς τὰς συνδιαλέξεις του, διότι περὶ τούτου ἐνδελεχῶς ἐμερίμνα. Οὕτω δὲ ὁ ἱατρὸς Σβαρμεγκρόνα, ὁ Βρέδεζορδ καὶ ὁ καθηγητὴς Χόσττετ τοσοῦτον ἐν τέλει προσωφειώθησαν αὐτὸ ὥστε τὸ παρεδέχθησαν καὶ δι' ἑαυτοὺς· διότι τὸ ζήτημα τῆς καταγωγῆς τοῦ "Ερικ, ὅπερ κατ' ἀρχὰς εἶχε θεωρηθῆ ὡς ἐνδιαφέρον μόνον πρόβλημα, εἶχε καταστῆ σπουδαιότατον αὐτῶν μέλημα. Ἐβλεπον ὅτι ὁ "Ερικ ἔταξε σκοπὸν τοῦ βίου τὴν ἀνεύρεσιν τῆς οἰκογενείας του, ἐπειδὴ δὲ ἠγάπων αὐτὸν εἰλικρινῶς, ἐπειδὴ ἡσθάνοντο ἠλικίην σημασίαν εἶχε δι' αὐτὸν τοῦτο, ἦσαν πρόθυμοι τὰ πάντα ν' ἀποπειραθῶσιν ὅπως χύσωσι λάμψιν τινὰ ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ τούτου μυστηρίου.

Οὕτω δ' ἀνεπαισθήτως καὶ κατὰ μικρὸν ἀπεφάσισαν ν' ἀπέλθωσιν ἅπαντες ἑμοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπως ἴδωσι διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωσθῇ τι πλεῖον τῶν ἤδη γνωσθέντων.

Ποῖος ἐξέφρασε πρῶτος τὴν ἰδέαν ταύτην; Τοῦτο ἀπέμεινεν ἄγνωστον, ἐπὶ μακρὸν χρησιμεῦσαν ὡς θέμα συζητήσεως μεταξὺ τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ Βρέδεζορδ, ἐκατέρου ἀξιούντος τὴν προτεραιότητα τῆς προτάσεως. Ἀναμφιβόλως, ἡ ἰδέα αὕτη συγχρόνως ἐπῆλθεν εἰς αὐτοὺς, διότι ἀδιακόπως ὑπὸ τοῦ "Ερικ καλλιεργούμενη ἐβλάστησεν ἐντὸς πάντων τῶν ἐγκεφάλων. Ἄλλ' οὕτως ἢ ἄλλως, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔλαβε σάρκα, ὅτι ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ ὅτι τὸν σεπτέμβριον

τοῦ ἐπομένου ἔτους, οἱ τρεῖς φίλοι συναδεδυμένοι ὑπὸ τοῦ "Ερικ, ἀπέπλευσαν ἐκ Χριστιανίας εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Μετὰ δεκαήμερον πλοῦν ἀφίκοντο εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀνευ δὲ τῆς ἐλαχίστης βραδυτῆτος συνενόηθησαν πρὸς τὸ κατάστημα Ἱερραμῖα Σμιθ Οὐάλλκερ καὶ Σας, ὅθεν εἶχον σταλῆ αἱ πρῶται πληροφορίες.

Ἐκτοτε, νέος παράγων, οὐτινος οὐδεὶς εἶχεν ὑποψέυσῃ εἰσέτι τὴν δύναμιν, προσετέθη εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Ὁ παράγων οὗτος ἦτο ἡ προσωπικὴ δραστηριότης τοῦ "Ερικ. Ἐκ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐκ πάντων τῶν πρωτοφανῶν εἰς αὐτὸν θεαμάτων, προσεῖχεν ἰδίᾳ εἰς τὰ ὅπωςδῆποτε σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς ἐρεῦνας του. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐπὶ ποδὸς ὧν περιέτρεχε τὸν λιμένα, παρήρχετο τὰς προκυμίας, προσεπέλαζε τὰ ἐλλειμνισμένα πλοῖα ζητῶν καὶ συλλέγων ἀκαταπαύστως λεπτομερεστάτας πληροφορίας.

— Ἐγνωρίσατε τὴν Καναδικὴν Ἑταιρίαν; ΕἴμPORΕῖτε νὰ μοῦ ὑποδείξετε κανένα βαθμοφόρον τοῦ πληρώματος, κανένα ἐπιβάτην, κανένα ναύτην ὁ ὅποιος νὰ ἐταξείδευσε μὲ τὴν *Kurthlar*; ἤρωτα πανταχοῦ.

Ἐνεκα τῆς ἐντελοῦς γνώσεως τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, τῆς σοβαρᾶς καὶ συμπαθοῦς φυσιογνωμίας του, τῆς ἐξοικειώσεως αὐτοῦ πρὸς πάντα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἀναφερόμενα, φιλόφρονος πανταχοῦ ἐτύγχανε δεξιώσεως. Ὑπεδείχθησαν εἰς αὐτὸν ἀλληλοδιαδόχως πολλοὶ βαθμοφόροι ἄλλοτε τοῦ πληρώματος, ναῦται ἢ ὑπάλληλοι τῆς ἐν Καναδᾷ μεταγωγικῆς ἐταιρίας. Τούτων τινὰς μὲν εὔρε, τινῶν δὲ πᾶν ἔχνος εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἄλλ' οὐδ' οἱ εὐρεθέντες ἠδυνήθησαν νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὸν ἄξιαν λόγου τινὰ εἰδήσιν περὶ τοῦ τελευταίου πλοῦ τῆς *Kurthlar*. Μετὰ δεκαπενθημέρους ἀδιακόπους περιδρομὰς καὶ ἐρεῦνας, ἠγχευσε τέλος πληροφορίαν τινὰ ὅπως διάφορον τῆς πληθῆος τῶν ἀρίστων καὶ ἀντιπατικῶν, ἄς συνέλεγε κατ' ἐκάστην. Ἀληθῶς, δὲ ἡ πληροφορία ἐκείνη ἦτο πολὺτιμος.

Ἐβεβαιούτο ὅτι ναύτης ὀνόματι Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἐπέζησε τοῦ ναυαγίου τῆς *Kurthlar*, καὶ ὅτι εἶχεν ἐπανακάμψῃ μάλιστα εἰς Νέαν Ὑόρκην πολλάκις μετὰ τὸ ναυάγιον. Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν οὗτος ὑπηρετεῖ ὡς μαθητευόμενος ἐπὶ τῆς *Kurthlar* κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν τοῦ πλοίου τούτου. Ἦτο εἰδικῶς τεταγμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοιάρχου, πιθανώτατα δὲ θὰ ἐγνώρισε τοὺς ἐπιβάτας τῆς πρώτης θέσεως, οἵτινες γευματίζουσι καὶ δειπνοῦσιν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς πρῶτης. Ἐκ τῶν περικόμψων σπαργάνων τοῦ παιδίου εἰκάζων τις εὐλόγως θὰ συνεπέρανεν ὅτι οἱ πλοῦσοι αὐτοῦ γονεῖς ἦσαν ἐν

τῇ πρώτῃ θέσει. Μεγίστην λοιπὸν σημασίαν εἶχεν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ναύτου τούτου.

Εἰς τοῦτο τὸ συμπέρασμα κατέληξαν ὁμοφώνως ὅτε ὁ ἱατρὸς καὶ ὁ Βρέδεζορδ, ὅποτε ὁ "Ερικ ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς τὴν ἀνακάλυψίν του, ἐπιστρέψας τὴν ὥραν τοῦ γεύματος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Πέμπτης Παρόδου*. Ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως ἡ συζήτησις ἐξετροχιάσθη, διότι ὁ ἱατρὸς ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ νέου τούτου στοιχείου ἀποδείξιν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ δισχυρισμοῦ.

— Πατρίκιος Ὀδόνογαν!... ἠκούσθη ποτὲ ἱρλανδικώτερον ὄνομα!... Δὲν τὸ ἔλεγα ἐγὼ ὅτι ἡ Ἴρλανδία ἔχει τὴν οὐρανὸν της εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ "Ερικ;

— Ἐως ἐδῶ, δὲν μοῦ φαίνεται νὰ τὴν ἔχῃ, ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Βρέδεζορδ. Εἰς Ἴρλανδὸς μαθητευόμενος εἰς ἓν πλοῖον δὲν ἀποδεικνύει τίποτε· τὸ δύσκολον ἴσα ἴσα θὰ ἦτο τὸ ἐναντίον, δηλαδὴ νὰ εὐρεθῇ ἀμερικανικὸν πλοῖον μὴ ἔχον εἰς τὸ πλήρωμά του καὶ ἓνα υἱὸν τῆς χλοερᾶς νήσου!

Τὸ θέμα τοῦτο παρεῖχεν ἀφορμὴν εἰς δίωρον ἢ τρίωρον συζήτησιν εἰς τοὺς δύο φίλους, ὁμολογητέον δὲ ὅτι δὲν ἀφήκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρέλθῃ εἰς μάτην. Ὁ "Ερικ ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα συνεκέντρωσεν εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν: νὰ ἐπαυερῇ τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν.

Εἶν' ἀληθές ὅτι δὲν τὸ κατώρθωσεν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐνδελεχῶν ἐρευνῶν ἀνεκάλυψε τέλος ἐπὶ τῆς προκυμίας τοῦ Οὐδσωνος ναύτην τινὰ, ὅστις ἠδυνήθη νὰ τῷ παράσχῃ λεπτομερεστέρως πληροφορίες περὶ τοῦ Ὀδόνογαν, ὃν εἶχεν ἄλλοτε γνωρίσῃ. Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο πράγματι Ἴρλανδός, γεννηθεὶς ἐν Ἰννισχάφ, τῆς κομιτίας τοῦ Κούρκ. Ἦτο ἀνὴρ τριακοντατριῶν μέχρι τριακοντα πέντε ἐτῶν, μετρίου ἀναστήματος, πυρρὰν ἔχων τὴν κόμην, μέλανας τοῖς ὀφθαλμοῦς καὶ τὴν βίνα σεσιμωμένην ὑπὸ δυστυχήματος.

— Μέσα σὲ χίλιους ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ! εἶπεν ἐναύτης. Μοῦ φαίνεται ὅτι νὰ τὸν ἔχω ἐμπρὸς μου ἂν καὶ ἔπερασαν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ χρόνια πού δὲν τὸν εἶδα!...

— Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸν ἐβλέπατε τὸ περισσότερον;

— Ἐν τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ ἀλλοῦ. Μὰ τὴν ὑστερὴν φορὰ τὸν εἶδα ἔς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

— Δὲν ἔμπορεῖτε νὰ μοῦ εἰπῆτε κάποιον πού νὰ ζεύρῃ τί ἀπέγινε;

— Δὲν ζεύρω κανένα, παιδί μου, μὰ ἂν θέλῃς ρώτησε τὸν ξενοδόχον τῆς *Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας*, εἰς τὸ Βρουκλαίν. Ἐκεῖ πάντα κατέβαινε ὁ Ὀδόνογαν ὅταν ξεμπαρκαρίζονταν ἔς τὴν Νέα Ὑόρκην. Εἶνε κάποιος Βόουλες, ναύτης ἔς τὰ νηῆα του. Ἄν καὶ αὐτὸς δὲν σοῦ πῆ πού εἶνε,

πάρτετο απόφασι πῶς δὲν θὰ μάθης πλεῖα τίποτε γὰρ τὸν Ὀδόνογαν καὶ μὴν χάνης τοῦ κάκου τὸν κόπο σου.

Ὁ Ἐρικ ἐπήδησεν ἐν σπουδῇ ἐπὶ μιᾶς τῶν ἀτμηλάτων σχεδιῶν, αἵτινες ἐκτελοῦσι τὴν συγκοινωνίαν ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ποταμῷ, μετὰ εἰκοσι δὲ λεπτά ἦτο εἰς Βρουκλαίν.

Ἐπὶ τῆς φλιάς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας εὗρε γραϊάν τινα λίαν καθάριον, συντόνως ἀσχολουμένην εἰς τὸ καθαίρειν γεώμηλα.

— Ὁ μῆστερ Βόουλες εἶν' ἐδῶ, κυρία; ἠρώτησεν ὁ Ἐρικ χαιρετίσας μετὰ τῆς συνήθους ἐν τῇ θετῇ αὐτοῦ πατρίδι φιλοφροσύνης.

— Ἐδῶ εἶναι μὰ κοιμᾶται τὸν ἀπογοιματινό του, εἶπεν ἡ γραία περιέργως ἀτενίσασα ἐπὶ τὸν νεανίσκον. Ἄν ἔχετε νὰ τοῦ πῆτε τίποτε, πῆτέ το ἐμένα, τὸ ἴδιο εἶνε... εἶμαι ἡ γυναῖκά του!

— ὦ! κυρία, καὶ σεῖς βέβαια ὅπως ὁ κ. Βόουλες θὰ εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε μίαν πληροφορίαν ποῦ ζητῶ, εἶπεν ὁ Ἐρικ. Ἦθελα νὰ μάθω ἂν ἐγνωρίσατε ἕνα ναύτην Πατρίκιον Ὀδόνογαν, ἂν εἶναι τῶρα ἐδῶ, ἢ ἂν εἰξεύρετε ποῦ εὕρεται.

— Πατρίκιος Ὀδόνογαν;... Μὰ ἔχει πέντε εἴς χρόνια τῶρα νὰ ζαναπατήσῃ ἐδῶ. Δὲν ζεῦρω ποῦ εἶναι, παιδάκι μου.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Ἐρικ τόσον βαθεῖαν θλίψιν ἐξέφρασεν ὥστε ἡ γραία τὴν παρετήρησε καὶ συνεκινήθη.

— Μεγάλῃ ἀνάγκῃ θὰ τὸν ἔχετε, χωρὶς ἄλλο, τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν κ' ἐλυπηθήκατε ἔτσι κατὰκαρδὰ γιατί δὲν τὸνεύρηκατε ἐδῶ, εἶπεν ἡ γραία.

— ὦ! ναὶ μεγάλην ἀνάγκην τὸν ἔχω, κυρία, ἀπεκρίθη περιλύπως ὁ νεανίσκος. Μόνον αὐτός ἴσως εἶνε εἰς θέσιν νὰ διαλύσῃ ἐν μυστηρίον, τὸ ὅποιον θὰ μὲ βασανίζῃ εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν.

Ἀπὸ τριῶν ἡδὴ ἐβδομάδων καθ' ἃς ὁ Ἐρικ ἔτρεχε πανταχοῦ ἐρευνῶν εἶχεν ἀποκτήσῃ ποιάν τινα πείραν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Εἶδεν ὅτι εἶχε κεντηθῆ ἡ περιεργία τῆς μιστρῆς Βόουλες καὶ ἐσκέφθη ὅτι δὲν θὰ ἐπραττε κακῶς ἂν ἐξήταζε τὴν γραϊάν. Ὅθεν ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν ἠδύνατο νὰ τῷ δώσῃ ἐν ποτήριον λεμονάδας ὅπως δροσισθῆ, καταφατικὴν δὲ λαβὼν ἀπάντησιν εἰσῆλθεν εἰς τὸ πανδοχεῖον.

Ἡ χαμηλὴ αἰθουσα εἰς ἣν εὐρέθη ἦτο ἐσκευασμένη διὰ ξυλίνων τραπεζῶν καὶ ἀχυροπλέκτων ἐδρῶν, ἀλλὰ πάντῃ ἐρημος. Καὶ αὕτη ἔτι ἡ σύμππτως ἐνεθάρρυνε τὸν Ἐρικ ὅπως συνάψῃ συνομιλίαν μετὰ τῆς γραϊάς, ὁπότε αὕτη ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ ὑπογείου φέρουσα μικρὰν φιάλην.

— Ὁ ἀπορῆτε βέβαια, κυρία, διατί ζητῶ μὲ τόσην ἐπιμονὴν τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν,

εἶπε μὲ τὴν γλυκεῖαν του φωνὴν ἀλλὰ νὰ σὰς εἰπῶ τὸ διατί ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν παρευρέθη λέγουν εἰς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας, ἐνός ἀμερικανικοῦ πλοίου τὸ ὅποιον ἐναυάγησε πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Νορβηγίας!.. Ἐγὼ δὲ ποῦ σὰς ἠμιλῶ ἐσώθην ἀπὸ ἕνα Νορβηγὸν ψαράν, ὁ ὅποιος μὲ εὐρέκει ὀκτῶ ἐννέα μηνῶν μωρὸ εἰς μίαν κούνιαν ποῦ ἐπλεε εἰς τὸ πέλαγος, δεμένη ἐπάνω εἰς ἕνα σωσίβιον τῆς Κυρθίας... Ζητῶ λοιπὸν τὸν Ὀδόνογαν διὰ νὰ μοῦ δώσῃ πληροφορίαν διὰ τὴν οἰκογενεῖάν μου ἢ τοῦλάχιστον διὰ τὴν πατρίδα μου!..

Ἡ μίστρῆς Βόουλες κραυγὴν βῆξασα δὲν ἀφῆκε τὸν Ἐρικ νὰ προχωρήσῃ.

— Πάνω εἰς ἕνα σωσίβιο, ἔτσι δὲν εἶπατε; Ἦσασθε δεμένοις ἐπάνω εἰς ἕνα σωσίβιο!

Μὴ ἀναμείνασα δ' ἀπάντησιν ἔδραμεν εἰς τὴν κλίμακα.

— Βόουλες!... Βόουλες... κατέβα γρήγορα! ἀνέκραξεν ὀξεῖα φωνῇ. Πάνω εἰς τὸ σωσίβιο! Εἰσθε τὸ παιδί τοῦ σωσίβιου! Ποιὸς νὰ μοῦ τῶλεγε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα! ἐπανελάθεν ἐπιστρέψασα παρὰ τὸν Ἐρικ, ὅστις εἶχε καταστῆ ὠχρὸς ἐξ ἐκπλήξεως καὶ ἐλπίδος.

Μὴ ἐμελλε τέλος νὰ μάθῃ τὸ ἀπόκρυφον τοῦ βίου του ὅπερ ἀνεζήτει μετὰ τόσης ἀγωνίας;

Βαρὺ βῆμα ἠκούσθη ἐπὶ τῆς ξυλίνης κλίμακος καὶ μετ' ὀλίγον βραχύσωμος γέρων ὀλοστρογγυλὸς καὶ ῥοδόχρους, πλήρη στολὴν ἐκ κυανῆς ἐρέας ἐνδεδυμένος, ἐκατέρωθεν τοῦ προσώπου μακρὰς καὶ λευκὰς παραγναθίδας φέρων καὶ ἀπὸ τῶν ὠτων χρυσοῦς δακτυλίους, ἐφάνη ἐπὶ τῆς φλιάς τῆς χαμηλῆς αἰθούσης.

— Τι εἶναι;... τί τρέχει; ἠρώτησε τρίβων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

— Ἐλα ἐδῶ γρήγορα κ' ἔχομεν τὴν ἀνάγκην σου! ἀπεκρίθη ἐπιτακτικῶς ἡ μίστρῆς Βόουλες. Κάθησε αὐτοῦ καὶ ἄκουσε τὸν κύριον, ποῦ θὰ σοῦ εἰπῇ ὅσα εἶπε καὶ εἰς ἐμένα.

Ὁ Βόουλες ὑπήκουσεν ἄνευ ἀντιστάσεως. Ὁ Ἐρικ τὸν ἐμιμήθη ἐπαναλαβὼν αὐτολεξεῖ σχεδὸν ὅσα εἶχεν εἰπῆ εἰς τὴν ἀγαθὴν γραϊάν.

Τότε ἡ μορφή τοῦ Βόουλες διεστάλη ὡς πανσέληνος, καὶ τὸ στόμα του διέγραψεν εὐρὺ μειδίαμα· ὁ γέρων παρετήρει τὴν γραϊάν του σύζυγον τρίβων τὰς χεῖρας καὶ αὕτη δ' ἐφαίνετο ὁμοίως χαίρουσα.

— Μήπως εἰξεύρετε τὴν ἱστορίαν μου; ἠρώτησεν ὁ Ἐρικ μὲ παλλομένην κερδίαν.

Ὁ μῆστερ Βόουλες ἐνευσε καταφατικῶς, ἔξεσε τὸ οὐς καὶ ἀπεφάσισε τέλος νὰ ἠμιλήσῃ.

— Τὴν ζεῦρω χωρὶς νὰ τὴν ζεῦρω, εἶπεν ἐν τέλει, ὅπως τὴν ζεῦρετε καὶ ἡ γυναῖκά μου!.. Ἐχομε κουβεντιάσῃ τόσες φορὲς γι' αὐτὴν τὴν δουλειά χωρὶς νὰ νοιώθωμ τιποτέ!..

Ὁ Ἐρικ ὠχρὸς, συσφίγγων τοὺς ὀδόντας, ἠ-

κροῖτο ἀπλήστως, ἀναμένων διευκρίνισιν τινά. Ἄλλ' ἡ διευκρίσις ἐβράδυνεν. Ὁ Βόουλες δὲν εἶχε τὸ χάρισμα τῆς εὐγλωττίας οὐδὲ τὸ τῆς σαφηνείας. Ἴσως δὲ αἱ ἰδέαι αὐτοῦ ἦσαν καὶ ἐκ τοῦ ὕπνου κατὰ τι συγκεχυμένοι. Ὅπως συνέληθῃ εἰς ἑαυτὸν μετὰ τὸν ὕπνον ἔπρεπε κατὰ γενικὸν κανόνα νὰ πῆρῃ δύο ἢ τρεῖς ποτήρια ποτοῦ τινος φρικωδῶς ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ τζίν.

Μόνον ἀφ' οὗ ἡ σύζυγός του ἔθηκε πρὸ αὐτοῦ φιάλην καὶ δύο ποτήρια, ὁ πανδοχεὺς ἀπεφάσισε νὰ ἠμιλήσῃ.

Ἦρξισε δὲ μακρὰν καὶ σφόδρα συγκεχυμένην ἀφήγησιν, ἐν ἣ διὰ μέσου ἀναριθμητῶν ἀνωφελῶν λεπτομερειῶν ἐλάχιστα γεγονότα ἐπέπλεον ἀξίαν τινά ἔχοντα. Ἡ διήγησις αὕτη διήρκεσεν οὐχ ἧττον τῶν δύο ὥρων. Ὁ δυστυχὴς Ἐρικ ἐδέησε νὰ καταβάλῃ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ὅπως ἐξαγάγῃ πόρισμά τι. Διὰ τῶν ἀδιακόπων δὲ καὶ ἐπιμόνων ἐρωτήσεών του, καὶ διὰ τῆς βοήθειας τῆς μιστρῆς Βόουλες, ἐπὶ τέλους τὸ κατώρθωσε.

Θ'.

Ἀμοιβὴ πεντακοσίων λιρῶν στερλιῶν.

Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, καθίσων ὁ Ἐρικ ἠδυνήθη νὰ ἐνοήσῃ, διὰ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν παρεκβάσεων τοῦ Βόουλες, δὲν ἦτο πρότυπον ἀρετῆς. Ὁ πανδοχεὺς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας εἶχε γνωρίσῃ αὐτὸν ναυτοπαῖδα, μαθητευόμενον καὶ ναύτην, πρὸ τοῦ ναυαγίου τῆς Κυρθίας καὶ μετ' αὐτό. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο πτωχός, ὡς ἐν γένει πάντες οἱ ναῦται. Ἀλλὰ μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦτο ἐπανεκάμφεν ἐξ Ἐβρώπης ἀποκομίζων χονδρὸν δέμα τραπεζικῶν γραμματίων, δυσχυρίζομενος δὲ ὅτι ἐκληρονόμησε πλοῦσιόν τινα συγγενῆ ἐν Ἰρλανδίᾳ, πρᾶγμα πάντῃ ἀπίθανον.

Ὁ Βόουλες ποτὲ δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ δυνατὸν τοιαύτης κληρονομίας. Ἐρρόνει μάλιστα ὅτι ἡ τόσον αἰφνιδία ἐκείνη περιουσία θὰ συνεδέετο πως, οὐχὶ ἐντίμως βέβαια, πρὸς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας. Διότι ἦτο ἀναντίρρητον ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν εἶχε παρευρεθῆ εἰς αὐτό, ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι συνήθειαν τῶν ναυτικῶν, ἀπέφευγεν ἐπιμελῶς πάντα περὶ τούτου λόγον, μετατρέπων ἀρκετὰ σκιῶς τὴν συνδιάλεξιν ὅσας ἐμετέπιπτεν εἰς τὸ θέμα ἐκεῖνο. Εἶχε δραπετεύσῃ μάλιστα ἐν σπουδῇ, μακρὸν ἐπιχειρήσας πλοῦν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία εἶχεν ἐγείρῃ πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς Κυρθίας, τοῦτο δὲ ὅπως μὴ περιπλακῆ εἰς τὴν διηκην μὴδ' ὡς μάρτυς κἄν. Ἡ διαγωγὴ αὕτη εἶχε φανῆ τοσοῦτω μᾶλλον ὑποπτος καθόσον ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο τὸ μόνον ἐπιζῶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου. Ὁ Βόουλες οὐδὲν

ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἥτις ἀνέκαθεν εἶχε φανῆ εἰς αὐτὸν τε καὶ τὴν σύζυγόν του λίαν σκοτεινῇ.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐκράτυνε καὶ τὸ ὅτι ὁ Πατρίκιος κατὰ τὴν ἐν Νέξ Ἰόρκῃ διατριβὴν του οὐδέποτε ἐστερεῖτο χρημάτων. Οὐδὲν σχεδὸν ἀπέφευγεν ἐκ τῶν ταξειδίων του, ἀλλ' ἡμέρας τινὰς ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του εἶχεν ἄφθονον χρυσὸν καὶ τραπεζικὰ γραμματία, ἐν τῇ μέθῃ δ' αὐτοῦ συνείθιζε νὰ καυχᾶται ὅτι κατεῖχε μυστικὸν τι ἰσοδυναμοῦν πρὸς θησαυρόν. Ἐν τοῖς παραλήρημασιν αὐτοῦ ἐπανελάμβανεν ὡς ἐπωδὸν τὰς λέξεις: «τὸ παιδί τοῦ σωσίβιου».

— Τὸ παιδί τοῦ σωσίβιου νᾶνε καλά, κύρ Βόουλες! ἔλεγε πλήττων διὰ τῆς χειρὸς τὴν τραπέζαν. Τὸ παιδί τοῦ σωσίβιου! ἀπὸ μάλαμα νᾶταν δὲν θᾶξίζε περισσότερο!

Ταῦτα δὲ λέγων ἐγέλα σαρδώνιον, μετ' ἄκρας αὐταρσεκείας. Τὸ ζεῦγος τῶν Βόουλες οὐδέποτε κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ ἐξήγησιν τινὰ τῶν λέξεων τούτων, ἐφ' ὧν ἐπὶ ἔτη ὅλα ἴδρυνε καὶ ἐκρήμνιζε μυρίας ὑποθέσεις.

Ἐκ τούτου λοιπὸν ἡ συγκίνησις τῆς μιστρῆς Βόουλες καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἐρικ ἐγνωρίσεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἦτο ἀκριβῶς τὸ περιφημον ἐκεῖνο «παιδί τοῦ σωσίβιου».

Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, ὅστις ἐπὶ δεκαπέντε καὶ ἐπέκεινα ἔτη συνείθιζεν, ὅτε εὕρισκτο ἐν Νέξ Ἰόρκῃ, νὰ καταλύῃ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Ἀγκύραν, δὲν εἶχε πατήσῃ τὸν πόδα εἰς τὸ πανδοχεῖον τοῦτο ἀπὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐξαφάνισιν δὲ ταύτην, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βόουλες, μυστηρίον τι ὑπεκρύπτετο. Τὸν Ἰρλανδὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐσπέραν τινά ἀνθρωπὸς τις κλεισθεὶς εἰς τὸ δωμάτιόν του μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν ὥραν. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, συγκεκινημένος καὶ σπύδων, ἐπλήρωσε κατεπειγόντως τὰ ὀφειλόμενα, ἔλαβε τὸν ναυτικὸν του σάκκον, καὶ ἀπῆλθεν.

Ἐκτοτε δὲ δὲν ἐφάνη πλέον.

Ὁ μῆστερ καὶ ἡ μίστρῆς Βόουλες ἠγνόουν, ὡς εἶκός, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου ἐκείνης ἀναχωρήσεως. Ἄλλ' ἐνόμιζον ἀδιστακτικῶς, ὅτι συνεδέετο πρὸς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ «παιδιοῦ τοῦ σωσίβιου.» Κατ' αὐτούς, ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι σοβαρὸς τὸν ἠπέιλε κίνδυνος καὶ ὅτι ὁ Ἰρλανδὸς ἐθεώρησε συνετὸν ν' ἀπέλθῃ ἀμέσως ἐκ Νέας Ἰόρκης. Οἱ Βόουλες ἦσαν βέβαιοι ὅτι δὲν ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Θὰ τὸ ἐμάνθων, ἔλεγον, παρ' ἄλλων θαμῶνων τοῦ πανδοχείου τῶν, οἵτινες θὰ ἐξεπλήττοντο πάντως βλέποντες ὅτι ὁ Πατρίκιος κατέλυσε ἀλλαχοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Ἀγκύραν καὶ θὰ ἠρώτων τὸ αἶτιον.

Ταῦτα ἦσαν, ἐν συνόλῳ, ὅσα ὁ Ἐρικ ἔμαθε

δι' επιμονής και μεγάλης δεξιότητος παρά του πανδοχέως και τῆς συζύγου του. Μεγάλην ἀνυπομονησίαν εἶχε ν' ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τοὺς φίλους του. Ἐσπευσμένως λοιπὸν ἀπεχειρέτισε τὸν κύριον και τὴν κυρίαν Βόουλες ἀπελθὼν εἰς ἀναζητήσιν των.

Ἡ διήγησις αὐτοῦ ἔτυχε φυσικῶς ἐν τῇ Πέμπτῃ Παρόδῳ τῆς προσοχῆς ἧς ἦτο ἀξία. Τότε τὸ πρῶτον, μετὰ τσαύτας ἐρεύνας, εὕρισκοντο ἐπὶ τὰ ἴχνη ἀνθρώπου, ὅστις εἶχεν ἐκστομίση ἐπανειλημμένους ὑπαινημοὺς περὶ τοῦ «παιδιοῦ τοῦ σωσιβίου.» Ναι μὲν, ἠγνόουν ποῦ ἦτο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἀλλ' ἤλπιζον ὅτι θὰ εὔρωσιν αὐτὸ θάττον ἢ βράδιον. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐνεργειῶν οὐδὲν ἐπεισώδιον τοσοῦτο σημαντικὸν εἶχε εἰσέτι παρουσιασθῆ. Ἐνεκα τῆς σοβαρότητος λοιπὸν τοῦ πράγματος ἀπεφασίσθη νὰ τηλεγραφήσωσιν εἰς τὴν μίστερες Βόουλες νὰ ἐτοιμάσῃ αὐθημερὸν γεῦμα δι' ἐξ δαιτυμόνας. Τὸ μέσον τοῦτο προέτεινεν ὁ Βρέδεζορδ ὅπως τεχνηέντως πείσῃ τοὺς πανδοχεῖς νὰ ὁμολογήσωσιν ὅσα ἐγγύωσκον.

Ὁ Ἐρικ οὐδὲν νέον ἠλπιζε νὰ μάθῃ. Ἐγνώριζεν ἤδη ἐπαρκῶς τοὺς Βόουλες ὥστε εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν και τὰς ἐλαχίστας περὶ τοῦ Ὀδόνογαν πληροφορίας. Ἀλλὰ δὲν ὑπέλογιζε τὴν μεγάλην δεξιότητα ἣν εἶχεν Βρέδεζορδ εἰς τὸ ἐρωτᾶν τοὺς μάρτυρας ἐν τοῖς δικαστηρίοις, και ἐξάγειν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν ὅτι πολλάκις οὐδ' ὑπέθετον ἐκεῖνοι.

Ἡ μίστερες Βόουλες ἐφάνη ἀνωτέρα ἐαυτῆς. Ἐστρωσε τὴν τράπεζαν ἐν τῷ ὠραιτέρῳ δωματίῳ τοῦ πρώτου ὀρόφου και παρεσκεύασε προχειρῶς ἐν ἡττονι τῆς ὥρας χρονικῶ διαστήματι ἐξαίρετον γεῦμα. Τὰ μέγιστα κολακευθεῖσα ἐκ τῆς προσκλήσεως τοῦ νὰ συμμετάσχῃ τοῦτο μετὰ τοῦ συζύγου της, ὑπεβλήθη εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου. Οὕτω δὲ συνελέχθησαν ἔτι ἱκαναὶ πληροφορίες μεγάλην ἔχουσαι σημασίαν.

Και πρῶτον μὲν ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πατρικίος Ὀδόνογαν εἶχεν εἶπῃ αὐτολεξεῖ ὅτι ἤγειρεν ἀγωγὴν ἢ ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρία, ὅτι ἀνεχώρει «διὰ νὰ μὴ τὸν καλέσουν μάρτυρα.» Ἐκ τούτου καταφανῶς ἀπεδεικνύετο ὅτι οὐδεμίαν διάθεσιν εἶχε νὰ διευκρινήσῃ τὰ κατὰ τὸ ναυάγιον τῆς Κυρίας, τοῦθ' ὕπερ ἄλλως τε ἐπεμαρτύρει και ἡ διαγωγή αὐτοῦ ἐν γένει.

Ἐτι δὲ ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ πηγὴ τῶν ὑπόπτων προσόδων, ἐξ ἧς ἤντλει μετὰ τηλικαύτης μυστικότητος, εὕρισκετο ἐν Νέξ Ἰόρκῃ ἢ ἐν τοῖς πέριξ. Διότι ἐπιστρέφων ἐκ τῶν πλόων του ἐστέρειτο πάντοτε χρημάτων, ἐσπέραν δὲ τινὰ αἰφνης, ἀφ' οὗ ἐξήρχετο τοῦ πανδοχείου

τὸ δειλινόν, ἐπέστρεφε πλήρη ἔχων χρυσοῦ τὰ θυλάκια.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ μυστικὴ ἐκείνη πηγὴ συνεχετίζετο πρὸς τὸ «παιδιὸ τοῦ σωσιβίου,» ὡς ἐπανειλημμένως εἶχε δηλώσῃ ὁ Ὀδόνογαν.

Ὁ Πατρικίος εἶχε, φαίνεται, ἐπιχειρήσῃ νὰ πορισθῇ ὑπέρυκτον και τελειωτικὸν κέρδος ἐκ τοῦ ἀποκρύφου τούτου, ἢ ἀπόπειρα δὲ αὐτὴ εἶχε πάντως ἐπενέγκῃ κρίσιν τινά. Πράγματι τὴν παραμονὴν ἔτι τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρήσεως του διεβεβαίω ὅτι εἶχε βαρυνθῆ πλέον τὰ ταξείδια, και ὅτι προϋτίθετο τοῦ λοιποῦ νὰ ζήσῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του ἐν Νέξ Ἰόρκῃ.

Τέλος, ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸν Πατρικίον Ὀδόνογαν εἶχε συμφέρον εἰς τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, διότι εὐθύς τὴν ἐπαύριον μετέβη εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Ἀγκυρὰν και ἐζήτησε τὸν Ἰρλανδόν, ἐφάνη δὲ τὰ μέγιστα εὐχαριστηθεὶς διότι ἀπῆλθεν. Ὁ Βόουλες ἦτο βέβαιος ὅτι ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὅστις ἐκ τοῦ ἤθους τῷ ἐφάνη ὡς ὑπάλληλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Βρέδεζορδ ἐκ πάντων τούτων συνεπέρανεν ὅτι τὸν Πατρικίον ἐξεφώδιζε συστηματικῶς ὁ παρέχων εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα κατὰ τὴν ἐν Νέξ Ἰόρκῃ διαμονὴν του, και ὅτι οὗτος ἀναμφιβόλως εἶχεν ἐκπέμψῃ τὸν ἀστυνομικὸν ἐκεῖνον ὑπάλληλον ὅπως ἐπίσεισῃ κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπειλὴν ποινικῆς καταδιώξεως. Τοῦτο μόνον ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰφνιδίαν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην ἀναχώρησιν τοῦ Ὀδόνογαν και τὴν παντελῆ αὐτοῦ ἐξαφάνισιν.

Χρήσιμον λοιπὸν ἦτο νὰ μάθωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τε ἀστυνομικοῦ ὑπάλληλου και τοῦ Πατρικίου Ὀδόνογαν, τὰ ὅποια οἱ Βόουλες περιέγραψαν αὐτοῖς ἐπακριβῶς. Ὁ πανδοχεὺς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκυρᾶς φυλλομετρήσας τὸ κατάστιχόν του ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ προσέτι τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἰρλανδοῦ, ὅστις εἶχεν ἀπέλθῃ πρὸ τριῶν ἐτῶν και ἐννέα μηνῶν, οὐχὶ δὲ πρὸ πέντε ἢ ἐξ ἐτῶν, ὡς εἶχε κατ' ἀρχὰς νομίσει.

Ὁ ἰατρὸς Σβαρμεγκρόνα ἐξεπλάγη σφόδρα ἐκ τῆς ἀκριβοῦς συμπτώσεως τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀναχωρήσεως ταύτης, και, κατ' ἀκολουθίαν, τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπάλληλου, πρὸς τὴν ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ δημοσίευσιν τῶν πρώτων γνωστοποιήσεων αὐτοῦ. Τοσοῦτω καταφανῆς ἦτο μάλιστα ἡ σύμπτωσης, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ὑποθέσῃ τις συσχετιζόμενα τὰ δύο ταῦτα φαινόμενα.

Ἐφάνη λοιπὸν ὅτι ἤρξατο διευκρινούμενόν πως τὸ πρόβλημα. Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Ἐρικ ἐπὶ σωσιβίου ἦτο πάντως ἀποτέλεσμα ἐγκλήματος, οὐτινος ὁ ἐπὶ τῆς Κυρίας μαθητευόμενος Ὀδόνογαν ἐγένετο μάρτυς ἢ συνένοχος. Ἐγίνωσκε δ' οὗτος τὸν αὐτουργόν, διαμένοντα ἐν Νέξ Ἰόρκῃ ἢ ἐν τοῖς πέριξ, και ἐπὶ μακρὸν εἶχεν ἐκμεταλ-

λευθῆ τὸ ἀπόκρυφον ἐκεῖνο. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ τέλος ὁ πρωτοεργὸς τοῦ ἐγκλήματος δυσανασητήσας ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἰρλανδοῦ και ποτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι γνωστοποιήσεων ἐπειθανάγκασε δι' ἀπειλῶν τὸν Πατρικίον ν' ἀπέλθῃ λάθρα και κατεπειγόντως.

Ὅπως δὴκοτε ὅμως, και ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἔτι ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦτο δὲν ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἀκριβές, ἐν τοῖς πορίσμασι τούτοις ὑπῆρχον στοιχεῖα πρὸς σοβαρὰν δικαστικὴν ἀνάκρισιν. Ὁ Ἐρικ λοιπὸν και οἱ φίλοι του ἀπῆλθον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκυρᾶς στερρῶς ἐλπίζοντες ὅτι μετ' οὐ πολὺ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν θὰ ἐπίστεφεν ἡ ἐπιτυχία.

(Ἔπεται συνέχεια.)

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυρίαι τοῦ Γολγοθᾶ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Maxime du Camp)

Ἀπλοῦν γεγονός εἰσάγει πολλάκις τὰς μεγαλεπήθλους διανοίας εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ ἀγνώστου. Οὕτω, μῆλον πίπτον ἐκ δένδρου ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Νεύτωνα τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος. Καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ τοιαῦτα τινὰ συμβαίνουν εἰς τὰς διαπύρους ψυχάς. Αἱ ἐπιδαψιλευθεῖσαι φροντίδες εἰς λεπρὰν διεφθαρμένην και ἀτίθασσον ὑπῆρξαν διὰ τὴν κ. Γαρνιὲ ἢ ἀφετηρία ἰδρύματος, οὗ τὸ μέγεθος εἶναι ὄντως καταπληκτικόν. Εὐκόλως δυνάμεθα νὰ μαυτεῦσωμεν τὰ αἰσθήματα αὐτῆς. Πῶς! εἰς τὰς ἡμετέρας πόλεις, ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιδεικνυομένου πλοῦτου και τῆς ἀπροκαλύπτου ἀκολασίας, ὑπάρχουσι τοιαῦτα δεινά, νόσοι ἀθεραπευτοί, ἀποσυνθέσεις ποταρέχουσαι τοῦ θανάτου, ἀληθῶνες ἀκατονόμηστοι και ὄντα, τὰ ὅποια οὐδεμία στηρίζει ἐλπίς! Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰ συνήθη νοσοκομεῖα, διότι εἶναι ἀνίκατοι, τὰ δὲ τῶν ἀνιάτων νοσοκομεῖα δὲν δέχονται αὐτούς, διότι δὲν ἔχουσι θέσιν κενήν· πρέπει ἄρα ν' ἀφήσωμεν αὐτούς ν' ἀποθάνωσιν ἄνευ ἀρωγῆς, ἄνευ λόγων παραμυθητικῶν ἐπαγγελλομένων μέλλουσιν ἀνταμοιβῆν, ἄνευ ποτηρίου ὕδατος, ὅπως καταπαύσωσι τὴν δίψαν των, ὡς λύκους τετραυματισμένους ἀποθνήσκοντας εἰς τὸ βάθος τῶν δασῶν; Ὅχι! πρέπει νὰ τοὺς ἀναζητήσωμεν, νὰ τοὺς παραλάβωμεν, νὰ ἐπιδέσωμεν τὰς πληγὰς των, νὰ κατενώσωμεν τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς των, νὰ πλύνωμεν τὸ σῶμά των και νὰ καθαρῶσωμεν τὸ πνεῦμά των. Μόναι αἱ γυναῖκες εἶναι ἄξιαι τῆς δικαίου ἐκείνης ἀφοσιώσεως, ἧτις δὲν ὑποχωρεῖ οὔτε ἀπέναντι τοῦ κόπου, οὔτε ἀπέναντι τῆς ἀηθίας, οὔτε ἀπέναντι τῆς ἀγνωμοσύνης, μεταξὺ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκεῖναι

μάλιστα, ὅσαι διατηροῦσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ αἰδιον πένθος τῆς χηρείας, και ὅσαι ἀφιερωθεῖσαι τῷ Θεῷ ἴνα τύχωσιν οὐχὶ παρηγορίας, ἀλλ' εἰρήνης, ζητοῦσι νὰ πράνωσι διὰ τῆς θείας ἀγάπης, τὴν ἐκ τῆς ἐπιγείου ἀγάπης προκινῶσαν θλίψιν. Αἱ χῆραι, ἐνὶ λόγῳ, αἱ εἰς τὰς ὑπερτέρας ἀληθείας πιστεύουσαι και ὑπὸ τῆς πίστεως ἐμφορούμεναι, εἶναι μᾶλλον τῶν ἄλλων κατάλληλοι διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς εὐποιίας. Περισυνάξωμεν λοιπὸν γυναῖκας ἀνιάτους και ἐμπιστευθῶμεν αὐτάς εἰς τὰς φροντίδας γυναικῶν ἐν χηρείᾳ διατελουσῶν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰδρύματος, ἧς οὐδαμῶς ἐξέκλινεν.

Εἰς τοιοῦτον σκοπὸν ἀποβλέπουσα και ἔχουσα ἀπόφασιν νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτόν, ἡ κ. Γαρνιὲ ἐξῆλθε πρὸς θῆραν (ἢ τοιαύτη ἐκφρασις οὐδὲν ἔχει τὸ ὑπερβολικόν) εἰσδύσασα εἰς τὰ Βροτῶ και διερευνήσασα τὴν Γκιλιωτιέρ, ὅπου δὲν ἐλλείπουσιν οὔτε ἡ ἐνδεια οὔτε ἡ νόσος. Ἐκεῖ εὔρε νεαρὰν κόρην σωθεῖσαν ἐκ τινος πυρκαϊᾶς, ζῶσαν ἔτι, ἀλλὰ παραμεμορφωμένην, ἐκδεδαρμένην, αἰμάσσουσαν. Ἐνοικιάσασα δωμάτιον, ἐγκατέστησεν ἐν αὐτῷ Μαρίαν «τὴν κεκαυμένην», ἧς ἔγινεν ἡ μήτηρ και ἡ φύλαξ ἀδελφῆ. Πλησίον τῆς ἀσθενοῦς ταύτης ὠδήγησε μετ' ὀλίγον δύο γυναῖκας πασχούσας ἐκ καρκίνου. Ἐνθυμήθητε τὸ δωμάτιον τῆς Ἰωάννας Ἰουγάν, ὅπου ἡ Μαρία Ἰαμέτ και ἡ Βιργινία Γρεδανιέλ ἔφερον τὰς ἀνιάτους πρεσβύτιδας τοῦ Σαιν Σερβάν. Καὶ ἐν Λυῶνι ὡσαύτως, τὸ ἴδρυμα θεμελιούται ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν πτωχῆς γυναικός, ἡ ὁποία οὔτε τὴν ἀδυναμίαν της ἀνυπολόγισται, οὔτε τοῦ ἔργου τὸ δυσχερές, πεποικηῖα ἐπὶ τὴν ἰδίαν γενναιοφυσίαν, δι' ἧς διαγιγνώσκει τὴν θείαν Πρόνοιαν. Δύω χῆραι συνεδέθησαν αὐτῇ συνεργαζόμεναι και οὕτω ἐσχηματίσθη ὁ πυρὴν τῆς ἐταιρίας.

Τὸ δωμάτιον ἦτο μικρὸν και στενόχωρον διὰ τὰς τρεῖς ἀρρώστους. Ἡ κ. Γαρνιὲ ἐσκέπτετο νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίαν και νὰ μετακομίσῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἀνιάτους αὐτάς και ὅσας ἄλλας ἠθέλεν ἀνακαλύψει, νὰ προσκαλέσῃ δὲ τὰς χριστιανὰς χῆρας, ὧν ἡ πίστις ἐπεθύμει νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ πράξεων ἡττον πλατωνικῶν τῆς προσευχῆς και τῆς θρησκευτικῆς μελέτης. Ἀλλὰ και χρημάτων εἶχεν ἀνάγκην, γινώσκουσα δὲ ὅτι ἐστέρειτο περιουσίας. Προέβη λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν ἐξυγούσα τὸν σκοπὸν της και παρακαλοῦσα τοὺς δυναμένους νὰ συμμετάσχωσιν αὐτοῦ. Τὴν ἤκουον δὲ μετ' ἀπορίας ἀναισθητοὺς τοὺς ὦμους και πολλάκις τῇ ἔλεγον· «Εἰσθε παράφρων.» Ἀλλ' ὄχι, παράφρων δὲν ἦτο βεβαίως, ἐνεφορεῖτο ὅμως ὑπὸ ἐξᾶλλου ἐνθουσιασμοῦ, και δὲν εἶναι περιττὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς εἰς ἐκεῖνους, οἵτινες, ἴνα ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των, ἀναγκάζονται νὰ ὑπερνηκῶσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων φιλαυτίαν και ἀδιαφορίαν και νὰ ἐξεγείρωσι τὴν γενναϊότητα αὐτῶν. Ἡ κ.

Γαρνιή ήτο τολμηρά και επίμονος, πολλάκις τοις αὐτοῖς προσλιπαρούσα ἕως οὗ, ἵνα ἀπαλλαγῶσιν αὐτῆς, ἔλυον τέλος τὰ βαλάντια των. Ἐκεῖνη δὲ τότε ἤρπαζε τὴν προσφερομένην ἐλεημοσύνην καὶ ἔτρεχε πρὸς τοὺς ἀρρώστους αὐτῆς. Εἶχε δὲ τι τὸ πομπῶδες ἐν τῇ χειρονομίᾳ καὶ ἐν τῷ λόγῳ, τοσοῦτον περιπαθῶς συνηγορούσα ὑπὲρ τοῦ ἔργου, εἰς ὃ ἀφωσιούτο, ὥστε ἰθεωρεῖτο ὡς φαντασιόπληκτος καὶ δὴ καὶ ὡς ὑποκρίτρια· ἀλλὰ δὲν ἔταράσσετο. Σχηματίσασα ἰδέαν σαφῆ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεθύμει νὰ πράξῃ, ὑπεκρίνετο τὸ τῆς ἱκετιδος πρόσωπον μετὰ τοσαύτης τελειότητος, ὥστε πολλάκις ἀπήρχετο ἔχουσα πλήρεις τὰς χεῖρας. Καὶ ὁμῶς, τόσαι ἠγέρθησαν κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις, τόσαι ἐγένοντο αὐτῇ παρκατηρήσεις, ὥστε ἠσθάνθη ἐνδοιασμούς τινας, μήπως τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρεῖ, ἀποβῆ ἄρχθην ἄγονον, ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ καὶ τοῦ θάρρους, ἵνα μὴ εἶπω τὸ ἠρωϊσμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπῆται. Φύσει κλίνουσα πρὸς τὰς ἀκαριαίας ἀποφάσεις, ἐσκέφθη αἴφνης νὰ ὑποβάλῃ τὰ σχέδια τῆς εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Λυώνος, ὅστις ἦτο τότε ὁ καρδινάλιος δὲ Βονάλδ· μεταβᾶσα δὲ παρ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄμα, ἐξέθηκεν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἑταιρίας, ἣν προὔτιθετο νὰ καταρτίσῃ. Ὁ καρδινάλιος ἀκούσας αὐτὴν μετὰ προσοχῆς τῇ εἶπε: «Τὸ σχέδιόν σας εἶναι καλόν, ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἶναι δύσκολος, ἀλλ' ὁ Θεὸς θὰ σας βοηθήσῃ, θὰ ἔχετε δὲ καὶ τὴν ἐμὴν ἀρωγὴν.» Μετὰ στιγμὴν δὲ σκέψεως προσέθηκεν. «Ἡ ἑταιρία σας θέλει κληθῆ ἑταιρία τῶν κυριῶν τοῦ Γολγοθᾶ.» Ἡ ἐπιχείρησις ἐπακυρώθη οὕτω καὶ ἐθαπτίσθη. Οἱ λόγοι τοῦ καρδινάλιου δὲν ἀπέβησαν μάταιοι. Ἐν Λυῶνι, τῇ καθολικῇ, ἰθεωρήθησαν ὡς προτροπὴ συνάμα καὶ ὡς διαταγή. Πολλὰ βαλάντια τέως κεκλεισμένα ἠνεώγησαν, ἰδυνήθη δὲ ἡ κ. Γαρνιὲ νὰ ἐνοικιάσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Vide—Bourse οἰκίσκον, ἐν ᾧ ἐτοποθετήθησαν αἱ ἡδὴ συναχθεῖσαι ἀνάτοιοι. Μαρία ἡ κεκλυμένη, ἰσπερὴμένη τὴν χρῆσιν τῶν μελῶν τῆς καὶ ἀδυνατούσα νὰ περιπατήσῃ, ἦτο τοσοῦτον εἰδεχθῆς, ὥστε ἀμαξηλάτης τις ἠρνήθη νὰ παραλάβῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἀμάξῃ του. Ἡ κ. Γαρνιὲ τὴν μετεκόμισε φορτώσασα αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς. Ταῦτα συνέβησαν τῇ 3 Μαΐου 1843.

Εἶχον μεταφέρει τρεῖς ἀσθενεῖς, ἀλλ' ἡ οἰκία ἦτο ἄρκούντως εὐρύχωρος, ὅπως δεχθῆ δεκάεπτὰ, αἵτινες μετ' οὐ πολὺ παρελήφθησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποτρόφων ἠϋξήσεν, ἀλλ' ἠϋξήσεν ἐπίσης καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν χηρῶν, αἵτινες ὑπῆρτον αὐτὰς καὶ ἐζήτουν ὑπὲρ αὐτῶν ἐλεημοσύνην. Ἡ θέσις τῆς Κυρίας Γαρνιὲ, ἡ προκαλοῦσα ἄλλοτε τῆς ἀμφιβολίας τὸ μειδίημα, ἐκίνει τώρα τὴν ἀμιλλαν· τὸ ἴδρυμα τῆς φαντασιόπληκτου χήρας ἐπειθεν ἡδὴ τοὺς δυσπιστοῦντας πολλοὶ δὲ ἔσπευδον νὰ συμμετάσχωσιν αὐτοῦ.

Καὶ ἠδυνήθη αὐτὴς νὰ μετοικήσῃ τὴν 5 Μαΐου 1845 εἰς οἰκίαν εὐρυχωροτέραν, κειμένην εἰς μέρος καλόν, τὰ *Ρωμαϊκὰ Λουερά*, οὐ μακρὰν τῆς Παναγίας τῆς Φουρβιέρ, ἣτις εἶναι προσκυνητήριον ἀγαπητὸν τοῖς κατοικοῖς τῆς Λυώνος. Ἡ οἰκία εἰς καλὴν εὐρισκομένην θέσιν, ἀπετέλει ἡδὴ σχεδὸν νοσοκομεῖον. Αἱ χῆραι κυρίαι μὴ ἐπαρκούσαι πλέον εἰς τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν, προσέλαβον ὑπηρετίας, αἵτινες ἀνεκούφιζον αὐτὰς οὐδεμίαν ἀφίνουσαι ἄρρωστον ἀπεριποίητον. Τὸ ἴδρυμα ἀνεπτύχθη μετ' ἀνεπίστου ὄντως ταχύτητος, τότε δὲ ἐσκέφθησαν νὰ κανονίσωσι τὰ κατ' αὐτὸ δι' ὀριστικοῦ ὀργανισμοῦ, ὃν συνέταξεν ἡ κ. Γαρνιὲ, οἷος ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ τὴν σήμερον.

Τὸ ἴδρυμα σύγκειται 1ον ἐκ χηρῶν συμβοηθῶν, αἵτινες ἐρχονται εἰς τὸ κατάστημα, διὰ νὰ ἐπιδέσωσι τὰς πληγὰς τῶν ἀνιάτων. 2ον ἐκ χηρῶν κατοικουσῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ καὶ περιθαλπουσῶν τὰς ἀρρώστους· 3ον ἐκ χηρῶν ἁμοζήλων ἐραυζομένων, ὅπως αὐξήσωσι τοὺς ἀναγκαίους πόρους πρὸς νοσηλείαν τῶν ἀρρώστων καὶ συντήρησιν τοῦ καταστήματος· 4ον ἐκ μελῶν καταβαλλόντων ἐτήσιαν συνδρομὴν 20 φράγκων κατ' ἐλάχιστον ὄρον. Ὅλα τὰ βάρη τοῦ ἰδρυματος ἐπιβαρύνουσι τὰς χήρας, εἶναι τὸ σωματεῖον τῆς χηρείας. «Ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὐτῆ» εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, «πλεῖον πάντων ἔβαλεν.»

Ἐν ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ λέγει ῥητῶς: «Αἱ χῆραι δὲν ἀποτελοῦσι σωματεῖον θρησκευτικόν. Ἡ ἑταιρία οὐδένα ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς ὄρκον, οὔτε πρόσκαιρον, οὔτε αἰώνιον. Αἱ χῆραι δύνανται νὰ συμμετέχωσιν αὐτῆς χωρὶς νὰ παραιτήσωσι καθ' ὅλοκληρίαν τὴν οἰκογενεῖάν των, τὴν ἐλευθερίαν των.» Ὁ πρωτοφανὴς οὗτος ἐν τῷ ἴδρυματι ὄρος, ἀποτελεῖ τὴν ἰσχύον αὐτοῦ, εὐκόλον καθιστῶν τὴν τῶν μελῶν προσαγωγὴν καὶ θέλων φύσει τινας ποθοῦσας μὲν τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' ὀρθώδους τὴν πίεσιν. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἀτομικῆς θελήσεως εἶναι διηνεκῆς καὶ προκαλεῖ τὴν ἐθελουσίαν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι εὐφυῆς καὶ ἐπιτηδεία. Δὲν ἐγκαταλείπει τις τὴν θέσιν, ἣν ἐλευθέρως ἐξέλεξε, μετὰ χαρᾶς δὲ ἐκτελεῖ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν αὐτὸς ἑαυτῷ. Ἀναλογιζόμεθα τί ἤθελεν εἶναι στρατὸς ἰθελοντῶν μαχομένων ἐκάστου ὑπὲρ ἑαυτοῦ, εἰς ἣν θέσιν ἦθεν ἐκλέξει ὁ ἴδιος. Τοιαύτη ἦτο ἡ περὶ τὴν κ. Γαρνιὲ σχηματισθεῖσα ὁμάς. Ἐκάστη τῶν κυριῶν, ἀδιαλείπτως πρὸς ἀλλήλας ἀμιλλωμένων, προέτρπει τὰς ἄλλας διὰ τοῦ παραδείγματος, τῶν ἄλλων δὲ τὸ παράδειγμα ἐνεψύχου αὐτῆν. Ἐχαιρον δὲ ἀνακαλύπτουσαι νέας ἀνιάτους καὶ συλλέγουσαι νέους πόρους, ὧν δὲν ὑπῆρχεν ἔλλειψις ἐν Λυῶνι, πόλει πλουσίᾳ, ἡκιστα πολυτελεῖ,

οἰκονόμῳ καὶ ἐλεήμονι. Ἡ κ. Γαρνιὲ ἐγίνωσκε τὴν τέχνην τοῦ ἱκετεύειν, ἄλλως δὲ ἡ ἀφοσιώσις τῆς ἦτο τοσοῦτον εὐρεία, ὥστε προθύμως συμμετείχον αὐτῆς καὶ οἱ ἄλλοι. Τοῦτο ἀπεδείχθη, ὅτε οὐδένα συμβουλευθεῖσα, ἀλλ' ὑπακούουσα εἰς μίαν τῶν ὁρῶν, ἃς ἠδυνάτει νὰ καταστείλῃ, προέβη εἰς πρᾶξιν ἀσίνητον, ἣτις ἰδύνκτο νὰ διακινδυνεύσῃ διὰ παντός τὴν τοῦ ἰδρυματος ὑπαρξιν, καὶ ὁμῶς παρέσχεν αὐτῷ τὰ στερεωτέρας βάσεις.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΟΥΤΣΟΥ

ΒΕΡΕΝΙΚΗ

(Συριακὸν ἱστόρημα ὑπὸ Ἰωάννου Φλάχ.)

Γ'.

Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἠγκυροβόλησε τὸ μέγα ἰστιοφόρον τὸ φέρον τὸν βασιλέα Ἀντίοχον καὶ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφέσον, ἐνθα οἱ δύο υἱοὶ τῆς βασιλίσσης, Σέλευκος καὶ Ἀντίοχος, ἀνέμενον γονυκλινεῖς τὸν βασιλέα, τυχόντες τῆς συγγνώμης αὐτοῦ, ὅπως εἶχε προῖδει ἡ Λαοδίκη. Τότε ἦλθον ὡσαύτως αἱ δύο θυγατέρες τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν ἡ πρεσβυτέρα, ἡ Στρατονίκη, ἦτο ἡδὴ ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ, καὶ ἐγένοντο δεκταὶ μεθ' ὁμοίας φιλοφροσύνης. Βραδύτερον παρετίθη εἰς τιμὴν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν παμμέγιστον γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν κεκλημένοι καὶ πολλοὶ ἐγκριτοὶ Ἐφῆσιοι. Καὶ ἐνταῦθα παρεκάθησαν οἱ δαιτυμόνες ἐν δύο αἰθούσαις, εἰς ὧν τὴν μίαν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἑταίρων.

Κατὰ τὸ δαῖπνον, ὅτε ὁ θόρυβος εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον, ἐνεχειρίσθη τῷ βασιλεὶ παρὰ τινος τῶν ὑπηρετούντων δούλων γράμμα, ὅπερ ξένος εἶχε δώσει πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν θύραν. Ὁ βασιλεὺς ἀνέγνω· «φυλάχθητε κατὰ ταύτην τὴν νύκτα.» Εἶτα δ' ἐδείξε τὸ γράμμα εἰς τὴν Λαοδίκη, ἣτις ἐπιτηδείστατα ὑπακρινόμενη ἐξερράγη εἰς γέλωτα καὶ εἶπε:

— Δὲν πρέπει νὰ πράξῃς, σύζυγέ μου, ὅ τι ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὅπου πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἀφίξεώς μου ἐμείθυσες καὶ ἤρχισες νὰ κλονίζῃσαι δι' ὃ καὶ ἠναγκάσθης ν' ἀφήσῃς τὴν βασιλικὴν τράπεζαν πρὸ τῶν ἄλλων.

— Καλῶς, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς γελῶν, ἀφοῦ ὁ ξένος με καθιστᾷ προσεκτικὸν δι' αὐτὸ τὸ σφάλμα, σοὶ ὑπόσχομαι ἐπισήμως σήμερον νὰ μείνω νηφάλιος.

Τὸ συμπόσιον ἐπερατώθη. Ὁ βασιλεὺς ἠγέρθη καὶ κατέλιπε μετὰ τῆς Λαοδίκης τὴν αἰθουσαν, εἰς ἣς τὴν θύραν ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς δαδούχοι. Ἐφθασαν δ' εἰς τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα. Ἐν τῷ μέσῳ τούτου ἵστατο ἡ Νανῶ, ἡ ἐξ Ἀραβίας ἀ-

κόλουθος τῆς Λαοδίκης, πρὸ μαρμαρίνης τραπέζης, ἐφ' ἧς εὐρίσκοντο κρατῆρ ἀργυροῦς καὶ δύο κύπελλα χρυσαῖα.

Ὁ βασιλεὺς, κλεισθείσης τῆς θύρας, ἐγένετο περιπαθῆς, καὶ ἤθελε ν' ἀσπασθῆ καὶ νὰ ἐναγκαλισθῆ τὴν Λαοδίκη, ἀλλ' αὕτη ἐμπόδισεν αὐτὸν λέγουσα:

— Ὅχι δά, βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ δι' ἐμὲ εὐχαριστοτάτῃ εὐκαιρίᾳ τοῦ νὰ σε βλέπω πάλιν σήμερον καὶ νηφάλιον, ὀφείλομεν πρῶτον νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Ἐρμῆν νυκτερινὴν σπονδὴν, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ παράσχῃ ἡμῖν εὐθυμον νύκτα!

Τότε δ' ἔλαβεν ἡ ἐξ Ἀραβίας κόρη τὸν ἀρτυρῆρα, ἐπλήρωσε τὰ δύο ποτήρια καὶ προσέφερεν αὐτὰ εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὴν Λαοδίκη. Εἶτα δ' ἀπεσύρθη ἀθορύβως ἡ θεραπαινίς.

Ὁ βασιλεὺς ἔφερε διὰ μιᾶς ἀνυπόπτως τὸ ποτήριον εἰς τὸ στόμα καὶ ἐκένωσεν αὐτὸ ἀμυστί, ἐν ᾧ ἡ Λαοδίκη μόλις ἤγγισε τὸ βουστὸν διὰ τῶν χειλέων αὐτῆς.

Μόλις δὲ ὁ βασιλεὺς ἔθεσε τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης τραπέζης, καὶ ἐν τῷ ἄμα ἤρχισε νὰ κλονῆται, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ περιστρέφοντο ἀπλανεῖς ἐν τῇ κεφαλῇ. Κατέπεσεν ἐπὶ τὴν ἄκραν τῆς διακόσμου μεταξίνης κλίνης, καὶ ἀναπέμψας πολλάκις βαρεῖς στεναγμούς, ἔπεσε κατὰ γῆς μετὰ σκληροῦ κτύπου, καὶ ἠκούσθη ἐν μέσῳ τῶν σπασμωδικῶν αὐτοῦ κινήσεων δυνατὸς ῥόγχος.

Ἡ Λαοδίκη ἀνέμενον ἐπὶ τινας στιγμὰς ἕως ἔπαυσαν οἱ σπασμοί, ἔπειτα ἐχώρησε πρὸς τὸν χαμαὶ κείμενον καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἡδὴ ἄνευ φωτός. Ὡθῆσε διὰ τοῦ ποδός τὸ πτώμα, ὅπερ ἔκειτο ἀλύγιστον καὶ ἀκίνητον, καὶ, σταυρώσασα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους, ἔστη πρὸ αὐτοῦ.

— Ἄ, εἶπε χλευαστικῶς, τὸ ποτὸν τοῦ Ἐρμού ἐπενήργησε θαυμασίως! Διέρχῃσαι λαμπρὰν νύκτα, σύζυγέ μου, ὡς σπανίως ἀπῆλαυσας! Ἄλλοτε ἐκοιμάσσο ὡς κτῆνος καὶ ἀφρονίζεσο ἄλλῶν ἐν τῇ ἀθλιότητί σου, σὺ, ὁ δυστυχεστάτος τῶν θνητῶν ἀπάντων! Σήμερον ὁμῶς εἶνε τὰ κατὰ σὲ ἀνθρωπινώτερα, καὶ αὔριον ἀπαλλάττεσαι τῆς ἐξεγέρσεως! Ἐνομίζεις ὅτι τώρα με κατέχεις ἀσφαλῶς, βασιλεῦ καὶ σύζυγέ μου, ὅπως πάλιν με ἐκδιώξῃς μετὰ παρέλευσιν ἔτους, ὡς ἀπέβαλες τὴν Βερενίκην, ἵνα ἴσως ἐκλέξῃς σίνευόν σου τὴν χαλκόχροον Γοργῶ, μετὰ τῆς ὁποίας ἀντήλλαξες πρὸ ὀλίγου ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκφραστικὰ καὶ πλήρη πόθου βλέμματα καὶ ἔπειτα ν' ἀνακηρύξῃς διάδοχόν σου τὸν ἐξ αὐτῆς νόθον. Δυστυχημένε παράφρον! Νὰ περιπέσῃς εἰς ταύτην παγίδα! Διὰ σὲ μόνον ἑταῖραι ὑπῆρχον ἐν τῷ φιληθῶν σου βίῳ, οὐδ' ἐγνωρίσας ποτε γυναῖκα φέρουσαν τὸ στέμμα καὶ γεννώσαν υἱοὺς ὑπὸ τὰ φιλήματα τοῦ βασιλέως! Χάριν τῆς

αίγυπτίας παιδίσκης ήναγκάσθην εγώ, σύζυγέ μου, νάρησω τὰ ἀνάκτορα καὶ τὴν κλίνην σου· ἀλλὰ τώρα ἐξεδικήθη! Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶχες τὴν σκληρότητα ν' ἀποκληρώσης καὶ ἐκδιώξης τοὺς ἰδικούς μου καὶ ἰδικούς σου υἱούς, δι' οὓς ἦτο προωρισμένον τὸ συριακὸν στέμμα, ἕνεκα τούτου, ὦ βασιλεῦ, ἐπέρχεται ἄλλη τρομερώτερα ἐκδικησις, ἢν λυποῦμαι μόνον ὅτι τὰ ἐσβεσμένα σου ὄμματα δὲν θέλουσι πλέον ἶδει.

Ταῦτα λέγουσα ἀπέσπασε τὸν στέφανον καὶ τὰ ῥόδα τῆς κεφαλῆς καὶ ἔρριψεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νεκροῦ. Τότε ἀπέσυρε τῆς κλίνης τὴν μεταξίνην καλύπτραν καὶ ἐξέτεινεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἐκρούσθη σιγηλὰ ἡ θύρα. Ἡ Λαοδίκη ἠνέφωξε καὶ εἰσῆγαγε τὴν ἐμπιστευμένην αὐτῆς Δανάην.

— Τετέλεσται, Δανάη, ἀνεκραύγασεν αὐτὴ μετ' ἀγαλλιᾶσεως, τώρα τὸ στέμμα ἀνήκει εἰς ἡμᾶς! Ἀλλὰ τώρα πρέπει ὁ Σέλευκος μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν νὰ κινήσῃ παράυτα διὰ τὴν Ἀντιόχειαν διότι ἐκεῖ καὶ ὄχι ἐδῶ θὰ λάβῃ πέρας ἡ κωμωδία αὐτῆ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ φονευθῇ αὐθημερὸν ὁ Σώφρων, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀντίοχος σήμερον διώρισε διοικητὴν τῆς Ἐφέσου, μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν αἰγυπτίων πιστῶν. Πρὸς τοῦτο κάλεσον τὸν Νικάτωρα!

Τότε ἔπεσε γονυκλινῆς ἡ Δανάη εἰς τοὺς πόδας τῆς βασιλίσσης, ἧς περιέπτυξε τὰ γόνατα.

— Φόνευσόν με, βασίλισσα, ἀλλὰ φείσθητι τοῦ Σώφρονος τοῦ πεφιλημένου μοι, ὅστις ἦδη ἀπὸ ἐτῶν ἔρξ' ἐμοῦ.

Οὐδὲν ἔπραξε κατὰ σοῦ, οὐδέποτε σὲ κατεδίωξε διὰ τοῦ μίσους του καὶ γνωρίζω ὅτι συνεβούλευσε τὸν βασιλέα νὰ σὲ ἀνακαλέσῃ. Ρεβαίως θὰ εἶνε ἐπίσης πιστὸς θεράπων σου, ὅσον ὑπῆρξε ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Ἀντίοχον.

Ἀκούσασα ταῦτα ἡ βασίλισσα ἐγένετο παγετώδης.

— Πῶς, ὑπέλαβεν, ἡ ἐμπιστὸς μου, ἡ γνωρίζουσα πάντα τὰ μυστικά μου, εἶνε ἡ ἐρωμένη τοῦ πιστοτάτου φίλου τοῦ συζύγου μου τοῦ ἐκδιώξαντός με, τοῦ ἀπομακρύναντος τοὺς υἱούς μου; Εἶχες μετ' αὐτοῦ σχέσεις ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς κατασχίνης μου ὅτε ἐγώ, ἀπόβλητος βασίλισσα, ἐθρήνον τὴν ἀπόλειαν τοῦ θρόνου! Ἀξίεραστον ἔχιδναν ἀνέθρεψα ἐν τῷ κόλπῳ μου! Φύγε μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν μου, οὐδέποτε θέλω νὰ σὲ ἐπαινῶ πλέον!

— Βασίλισσα, ἀνέκραξεν ἡ Δανάη τετραγαμμένη καὶ κλαίουσα, μὴ ἔσο σκληρὰ! Ἴσως ὁ Σώφρων ἔφυγεν ἤδη!

— Ὁ Σώφρων ἔφυγεν; ἠρώτησεν ἡ Λαοδίκη τετραγαμμένη. Ὁ Σώφρων ἔφυγεν; ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμποσίου καὶ τῶν ἀνακτόρων τούτων ἔνθα ὁ βασιλεὺς εἶχε προσδιορίσει αὐτῷ τὴν κατοικίαν

του; πῶς συμβαίνει τοῦτο, Δανάη; πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἔφυγεν ὁ Σώφρων;

— Ὡ βασίλισσα, εἶπε δειλῶς ἡ κόρη, εἶδοποίησα αὐτὸν κατὰ τὸ συμπόσιον.

Τότε ἐστράφη ἡ Λαοδίκη καὶ προσχώρησε πρὸς τὴν θύραν, εἰς τὴν ὁποῖαν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφάνησαν ὁ Ἀνδρόμαχος καὶ ὁ Νικάτωρ μετὰ τῶν ἡγεμόνων.

— Χαῖρε, βασιλεῦ τῆς Συρίας, εἶπεν ἡ Λαοδίκη τὸ μὲν μετὰ μειδιάματος, τὸ δὲ μετ' ἐπισημότητος, ὑποκλινομένη πρὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῆς υἱοῦ καὶ ἀσπαζομένη αὐτὸν μετὰ μητρικῆς στοργῆς. Τότε ἔδωκε τὰς διαταγὰς αὐτῆς. Ὁ Σέλευκος, ὁ πρεσβύτερος υἱός, ὤφειλε κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα νὰ μεταβῇ ἐπιππος μετὰ τῶν ἐμπιστῶν αὐτοῦ, ἰδίως ὅμως μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ Θρασυμάχου καὶ μετ' ἐμπείρων ὁδηγῶν διὰ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς Ἀπαμείας καὶ τοῦ Ἰκονίου εἰς τὸν Ταῦρον, ἵνα φθάσῃ ὡς τάχος εἰς Ἀντιόχειαν, ἔνθα ὁ Λυσίμαχος ἐμελλε νὰ κηρύξῃ δημοσίᾳ τὴν ἀλλαγὴν βασιλείας καὶ νὰ φονεύσῃ τὸν κληρονόμον τῆς Βερενίκης. Ὁ μὲν Ἀνδρόμαχος καὶ ὁ νεκρὸς Ἀντίοχος ὤφειλον νὰ προσεταιρισθῶσι τὴν φρουρὰν καὶ νὰ καταλάβωσι τὰς ἐξόδους τῶν ἀνακτόρων καὶ ὁ Νικάτωρ μετὰ τῶν Συρίων ἐμπιστῶν νὰ φονεύσῃ τοὺς Αἰγυπτίους φίλους τοῦ Ἀντιόχου καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὅπως γνωρίζῃ τὰ γενόμενα.

Δόσασα ἡ Λαοδίκη τὰς ὁδηγίας ταύτας ἐπορεύθη πρὸς τὸ πτώμα, ἔκλινε τὸ γόγυ καὶ ἔλαβε τὸν βασιλικὸν δακτύλιον ἐκ τοῦ δακτύλου τοῦ νεκροῦ καὶ παρέδωκεν αὐτὸν εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱόν.

Τότε ἀπεχαιρέτισαν οἱ υἱοὶ τὴν μητέρα καὶ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἡ Λαοδίκη ἔμεινε μόνη μετὰ τῆς Δανάης, ἧτις ἀκόμη ἔκειτο κατὰ γῆς καὶ προσεπάθει νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν ὀδύνην αὐτῆς διὰ θρήνων καὶ στεναγμῶν.

Ἡ Λαοδίκη κατεκλίθη ἐπὶ ἀνακλιντροῦ κεκαλυμμένου διὰ πολυτίμου δορᾶς τίγρεως, κειμένου ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ δωματίου. Ἐβλέπε δὲ ἀσκαρδαμυκτὴ τὴν κατὰ γῆς κειμένην κόρην χωρὶς νὰ αἰσθάνηται πρὸς αὐτὴν οὐδεμίαν συμπάθειαν· ἐν τῇ σκληρᾷ, ἀνοικτίρμονι καὶ ἀκάμπτῳ καρδίᾳ.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐφάνη ὁ Νικάτωρ.

— Ὅλοι ἐφονεύθησαν, ὦ βασίλισσα, ὡς διέταξας, ἤρχισεν ἀγγέλλων, ἐκτὸς τοῦ Σώφρονος ὅστις ἐσώθη φεύγων ἀμέσως μετὰ τὸ συμπόσιον.

— Ἐσώθη, ἀνέκραξεν ἡ Δανάη! Ἐγείρασσε δὲ τὴν κεφαλὴν καὶ προσδέψασα με τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας πρὸς τὸν οὐρανὸν εἶπεν ὦ θεοί, σὰς εὐχαριστῶ!

Ἐν τῷ ἄμα ἀνεπήδησεν ἡ Λαοδίκη.

— Τότε, ἄς ἀποθάνῃ αὐτὴ, ἀνεφώνησε διὰ φωνῆς ὀξείας, ἡ προδοτὶς, ἡ σώσασα αὐτὸν! Ἀ-

γάγετε αὐτὴν εἰς τὸν ἐξώστην τὸν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ καταποντίσατε αὐτὴν. Ἐπειτα δὲ ἐξαγάγετε τὸ πτώμα ἐκ τοῦ δωματίου μου, διότι ἐπεθύμουν ν' ἀναπαυθῶ ὀλίγας ὥρας πρὶν ἢ μ' ἐξεγείρῃ ἡ ἐργασία τῆς ἡμέρας!

Ὁ Νικάτωρ ἠνέφωξε τὴν θύραν, εἰς ἣν ἐφάνησαν ἀξιωματικοὶ μετὰ ἐξ στρατιωτῶν, ἐξ ὧν δύο συνέλαβον καὶ ἀπήγαγον τὴν Δανάην, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἤγειρον τὸ πτώμα τοῦ βασιλέως ὅπως φυλάζωσιν αὐτὸ ἐν τινὶ ἀπομεμακρυνένῳ δωματίῳ. Ἀφοῦ πάντες εἶχον καταλίπει τὸ δωματίον, εἰσῆλθεν ἡ ἐξ Ἀραβίας κόρη ἡ ἐγχειρίσασα τὸ ποτήριον τοῦ δηλητηρίου, καὶ ἐξέδυσσε τὴν Λαοδίκη, ἧτις κατεκλίθη ἐπὶ τῆς πολυτίμου κοίτης τῆς προωρισμένης εἰς τὴν φιλιώσιν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀποκεχωρισμένου ζεύγους.

Ἡ Νανῶ ἔθεσε κάθισμα παρὰ τὴν κλίνην, ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς δεσποίνης αὐτῆς καὶ ἀπεκοιμήθη ἐντὸς ὀλίγου, ἐνῶ ἡ Λαοδίκη ἔμεινε ἐπὶ πολὺ ἀγρυπνος, ἔχουσα ἀνοικτούς τοὺς ἀκτινοβολούντας ἀπαισίους αὐτῆς ὀφθαλμούς καὶ διελογίζετο τί συνέβη καὶ τί ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ συμβῇ. Αἰφνης δ' ἐξέβλε μικρὰν κραυγὴν καὶ ἤρξατο τρέμουσα καθ' ὅλον τὸ σῶμα. Εἶχε στρέψῃ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ εἶδεν ἐν τινὶ γωνίᾳ τοῦ προσκεφαλαίου κείμενον τὸν ἐκ μύρτων στέφανον ὃν ἔφερον ὁ βασιλεὺς κατὰ τὸ συμπόσιον καὶ ὅστις εἶχε πέσει ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν κατάπτωσιν. Ἐξύπνισε τὴν Νανῶ καὶ διέταξεν αὐτὴν νὰ ῥίψῃ τὸν στέφανον παράυτα ἐκ τοῦ παραθύρου. Τότε προσεπάθει ν' ἀποκοιμηθῇ, ἀλλὰ μόλις ὅτε ἡ αὐγὴ εἶχεν ἤδη χρυσώσῃ τὸν οὐρανόν, ἠδυνήθη νὰπολαύσῃ τοῦ εὐεργετικῆς ὕπνου.

Τὴν αὐτὴν ὥραν ὁκτὼ ἵππεις ἐπὶ ζωνῶν ἵππων ἔτρεχον ἀπὸ ῥυτῆρος διὰ τοῦ ὀροπεδίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἵνα ὡς τάχος φθάσωσιν εἰς Ἀντιόχειαν· σκοπὸς δὲ τῆς σπουδῆς αὐτῶν ἦτο τὸ στέμμα τοῦ μεγίστου βασιλείου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ ἥλιος τῆς ὑστεραίας, ὅστις μετὰ ψυχρὰν νύκτα ἔδωκεν αὐτοῖς νέον θάρος καὶ νέαν θερμότητα, δὲν ἐφώτιζε πλέον τὴν δυστυχῆ ἐρωτευμένην Δανάην, ἧς τὸ ὄραϊον, εἰς τόσους ποθητὸν σῶμα εὔρεν αἰώνιον ἀνάπαυσιν ἐπὶ τῶν βράχων τῶν ἀκτῶν τοῦ πελάγους τῆς Ἰωνίας. Αἱ τελευταῖαι λέξεις, ἄς εἶπεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν καὶ τοὺς στρατιώτας, πρὶν ἢ καταποντισθῇ, ἦσαν αἱ ἐξῆς:

— Δικαίως οἱ πολλοὶ ἀφροντιστοῦσι τῶν θεῶν. Ἰδοὺ ἐγώ, ἧτις ἠθέλησα νὰ σώσω τὸν ἄνδρα ὃν οἱ θεοὶ μοὶ προσδιώρισαν, ἀνταμειβομαι διὰ τοῦ οἰκτροτάτου θανάτου, ἐν ᾧ ἡ Λαοδίκη ἡ φονεύσασα ἐπονειδίστως τὸν νόμιμον αὐτῆς σύζυγον ἀπέκτησε νέας τιμὰς καὶ ἐν βασιλείῳ.

Ἐνωρὶς τὴν πρῶϊαν ἔμαθον οἱ κάτοικοι τῆς

Ἐφέσου, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος εἶχεν ἀποθάνει κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα.

Δ'.

Περὶ τὰς δέκα ἡμέρας μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα, ἅτινα δὲν ἦσαν ἀκόμη γνωστὰ ἐν Ἀντιόχειᾳ, ἤλαυνον ἐσπέραν τινα, ὅτε ἤδη εἶχεν ἀρχίσει τὸ λυκόφως, οἱ ὀκτὼ ἐκεῖνοι ἵππεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τῆς βορείως τῆς Ἐφέσου κειμένης Ἰσοῦ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Ἐν τῷ ἄμα ἐγένετο μεγάλη κίνησις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, τὸ πλῆθος συνωθεῖτο μέχρι τῆς νήσου ἐφ' ἧς ἔκειντο τὰ ἀνάκτορα, διότι χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τίς ὁ πρῶτος ἀγγελίας τὴν εἰδήσιν, ἐν βραχεῖ χρόνῳ εἶχε διαδοθῆ ἡ φήμη, ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος εἶχεν ἀποθάνει. Καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις δ' ἐγένετο γνωστὸν μετ' ὀλίγον τὸ συμβάν. Εἰς ὅλους τοὺς προδόμους, ἀπὸ τῆς φρουρᾶς μέχρι τῶν δωματίων τῶν θεραπόντων, ἐπεκράτει ζωνηρὰ ὁμίλια περὶ τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως. Ἡ Βερενίκη κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἦτο ἀπησολημένη περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐπιστολῆς, ἐν ἧ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, εὐρισκόμενος εἰς τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὴν Δαμασκόν, προανήγγειλεν αὐτῇ τὸ ἐπικείμενον τέλος τοῦ βαρέως ἀσθενοῦς πατρὸς αὐτῆς, ὅτε εἰσῆλθε μετὰ βίας εἰς τὸ δωματίον ἡ Ἀρσινόη ἀσθμαίνουσα.

— Ὡ βασίλισσα, ἀνεφώνησεν αὐτὴ ἄμα ὡς ἔκλεισε τὴν θύραν, ὁ σύζυγός σου Ἀντίοχος ἐδηλητηριάσθη, ὁ υἱός αὐτοῦ Σέλευκος ἐφθασε πρὸ ὀλίγου μετὰ τῆς βασιλικῆς σφραγίδος ἵνα αὐρίον ἀνακηρυχθῇ βασιλεὺς τῆς Συρίας.

— Ὡ, τὸ προσηθανόμην! ἀνεκραύγασεν ἡ Βερενίκη. Ἰδοὺ ὁποῖαν εὐγνωμοσύνην ἀνταπέδωκεν ἡ ἀθλία αὐτῆ γυνὴ διὰ τὴν ἀνάκλησίν της! Ἀλλὰ δὲν πρέπει ἡμεῖς πολὺ νὰ βραδύνωμεν! Αὐρίον τὴν πρῶϊαν πρέπει νὰ φύγω μετὰ τοῦ υἱοῦ μου διὰ τὴν Δαμασκόν. Ὁ Πύρρος νὰ ζεύξῃ τὴν ἄμαξάν μου, δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ νὰ εἶπῃ ὅτι πηγαίνω εἰς Δάφνην, ἵνα προσφέρω θυσίαν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν διὰ τὸν ἀποθανόντα σύζυγόν μου. Ἄς ἀναμείνῃ μετὰ τῆς ἀμάξης εἰς τὴν πύλην τῶν ἀετῶν. Σεῖς αἱ μείναςαι πισταὶ φύγετε συγχρόνως καὶ προσπαθήσατε ν' ἀποδράσῃτε διὰ τὴν Δαμασκόν.

Τότε ἤρξατο ἡ Ἀρσινόη πικρῶς θρηνοῦσα, καὶ ματαίως προσεπάθει ἡ Βερενίκη νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτὴν.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐπλησίασεν ἡ Βερενίκη εἰς πολῦτιμον λάρνακα, ἐξήγαγε πυξίδιον ἐξ ἐβένου καὶ ἐλέφαντος, ὅπερ περιείχε τὰ βασιλικά αὐτῆς κοσμήματα καὶ κειμήλια, περιέβαλεν αὐτὸ δι' ὑφάσματος καὶ παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὴν Ἀρσινόην, ἵνα ὁ Πύρρος κρύψῃ αὐτὸ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἀπαρατήρητος ἐν τῇ ἀμάξῃ. Ἀθορύβως

καί θλιβερώς ἀπεσύρθη ἡ Ἀρσινόη, φέρουσα τὰ κειμήλια τῆς βασιλείας.

Ε'.

Δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἴστατο βασιλικὸν ἄρμα πρὸ τῆς πύλης τῶν ἀνακτόρων, ἧτις ἐκ τῶν πρὸς τὰς δύο πλευρὰς ἀναγλύφων αὐτῆς παραστάσεων ἐκκαίετο ἡ πύλη τῶν κειμένων. Ἦτο δὲ ὁ Πύρρος ἵπποδραστής, ὁ αἰγύπτιος ἠνίοχος τῆς Βερενίκης, ἃν εἶχε συμπαραλάβει ἐξ Ἀλεξανδρείας. Πρὸ δὲ τοῦ ἁρματος ἴστατο ἡ Ἀρσινόη τοποθετούσα ἐν αὐτῷ ἐνδύματα τινα καὶ ἀλεξήλιον. Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς πύλης ἴσαντο δύο ἐκ Κιλικίας δορυφόροι.

Ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν Ἀρσινόην ἐφάνη ἡ Βερενίκη, ἔχουσα ἐν μέρει κεκαλυμμένην τὴν κεφαλὴν. Παρ' αὐτὴν δ' ἔβαινε δούλη τις, καὶ ταύτην ἠκολούθει ἡ τροφὸς φέρουσα τὸν παῖδα. Ἡ Βερενίκη ἦτο ἡδὴ πλησίον τῆς ἀμάξης, ὅτε ὁ Λυσίμαχος ἐξῆλθε δρομαῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πύλης. Ὁρμησε κατὰ τῆς τροφῆς, ἧτις ἀνύποπτος ἴστατο καὶ ἀνέμενε ν' ἀναβῆ ἡ βασιλίςσα. Ὅτε δ' οὗτος εὐρέθη πλησίον τῆς, ἀπέσπασε δι' αἰφνιδίας κινήσεως τὸ παιδίον ἐκ τῶν χειρῶν τῆς τροφῆς, ἐν ᾧ δ' ἀμφοτέραι ἀνεκράυαζον, ἔδραζεν οὗτος τὸ παιδίον ἐκ τῶν μηρῶν καὶ ἐκτύπησεν αὐτὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὴν πλησιεστέρην στήλην. Τὸ κρανίον θραύσθην ἐπλατάγησε καὶ ἐν τῷ ἄμα τὸ αἷμα καὶ ὁ μυελὸς ἐξετινάχθησαν ἐπὶ τοῦ πλησίον ἴσταμένου δορυφόρου, ὅστις ὑπεχώρησε φρικτῶν.

Ἡ Βερενίκη ἀκούσασα τὸν θόρυβον εἶχε στραφῆ τρομερὰ κραυγὴ διέσχισε τοὺς ἀέρας. Ὁ Λυσίμαχος ἔρωψε κατὰ γῆς τὸ πτώμα τοῦ παιδίου, ἀλλ' ἡδὴ ἡ Βερενίκη καὶ ἡ Ἀρσινόη εἶχον ἠρμῆσαι κατ' αὐτοῦ, ὥστε οὗτος προετίμησε ταχέως νὰ ἐκφύγῃ διὰ τῆς ὁδοῦ.

Τότε ἀπέσπασεν ἡ μανιώδης βασιλίςσα τὸ δόρυ ἀπὸ τοῦ πεφοβισμένου φρουροῦ καὶ ἐκράυαγε διὰ βραχχνῆς φωνῆς.

— Κατόπιν του, Πύρρε, κατόπιν του!

Ταῦτα λέγουσα ἐπήδησεν εἰς τὴν ἀμάξαν, ἧς οἱ ἵπποι πάραυτα ἐξεκίνησαν, μαστιγούμενοι ὑπὸ τοῦ πιστοῦ ἠνίοχου. Μετὰ τινὰς στιγμὰς εἶχον πλησιάσει τὸν Λυσίμαχον, ὅστις ἴσα ἴσα ἐμελλε νὰ στρέψῃ ἐκ τῆς μέσης τῆς λεωφόρου πρὸς τὰς στοάς. Τότε ἠγέρθη ἡ βασιλίςσα ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἐξηκόντισε τὸ δόρυ, ὅπερ διήλθεν ἐγγύτατα τῆς κεφαλῆς τοῦ φονέως. Τὸ ἀκόντισμα ἀπέτυχεν, ἀλλὰ φοβηθεὶς ὁ Λυσίμαχος ἐκ τοῦ συρικτικοῦ τοξευματός ἐσφάλῃ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ ἀδήγησεν ὁ Πύρρος τὸ βαρὺ ἄρμα πρὸς τὸν Λυσίμαχον, καὶ ὅτε οὗτος ἐμελλε νὰ ἐγερθῆ, ἔρριψαν αὐτὸν οἱ ἵπποι

κατὰ γῆς, καὶ οἱ τροχοὶ διήλθον ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ἐπειτα δὲ μετὰ βραχὺν δρόμον ἔστρεψεν ὁ Πύρρος τὸ ἄρμα καὶ διέβη πάλιν ἀλλὰ βραδέως ἐπὶ τοῦ αἵματοπύρτου σώματος. Ἄλλ' ὅτε ἡ ἀμάξα εἶχεν ἡδὴ διαβῆ, ἐφώνησεν ἡ Βερενίκη σιγῆλῃ καὶ τεταραγμένῃ.

— Πύρρε, φίλτατε, στήθι μόνον ἐπὶ στιγμῆν. Ἡ βασιλίςσα κατέβη, ἐπορεύθη πρὸς τὸν αἰμάσσοντα, σπαράσσοντα καὶ τεθραυσμένον ὄγκον καὶ ἔκλινε τὸ σὺς πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ φονέως. Ὅτε εἶδεν ἀκόμη ἔγνη ζωῆς, ἀπέσπασεν ἐκ τοῦ ἐδάφους μέγαν λίθον διὰ τῶν τρυφερῶν, τρεμουσῶν αὐτῆς χειρῶν, παρέλαβεν αὐτὸν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν καὶ κατέρριψεν αὐτὸν γονυκλινῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ φονέως, ὅστις ἀσθενῆ ἀναπέμφας στεναγμὸν ἐξέπνευσε. Ἡ δὲ βασιλίςσα ἐπανάλαβε καὶ πάλιν τὸ λιθοβόλημα, ἔπειτα ἀπέριψε μακρὰν τὸν λίθον καὶ ἐπέβη τῆς ἀμάξης.

— Τώρα, πρὸς τὸ τέκνον μου, Πύρρε!

— Ὡ βασιλίςσα, εἶπεν οὗτος τεταραγμένος, βλέπω ἡδὴ πολλοὺς ἀνδρας συνηγμένους περὶ τὴν βασιλείον πύλην, ἐν ἀπειλητικῇ στάσει, καὶ νομίζω, ὅτι καλλίτερον θὰ πράξωμεν φεύγοντες ἐν τῷ ἄμα! Συμβουλεύω νὰ ἐλάσωμεν πρὸς τὴν Δάφνην. Ἐκεῖ εὐρίσκεται αἰγύπτιος ἀξιωματικὸς ὅστις θὰ σοὶ μείνῃ πιστός.

— Ὅχι, ὄχι προτιμῶ τὸν θάνατον πρὸς τὸ τέκνον μου, Πύρρε, πρὸς τὸ τέκνον μου! ἐφώνησε περιπαθῶς ἡ βασιλίςσα.

Ἡ ἀμάξα ἔστρεψε πρὸς τὸν πυλῶνα καὶ ἔστη ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ. Ἡ θρηνοῦσα Ἀρσινόη εἶχε περιτυλιξεί τὸ νεκρὸν παιδίον εἰς ὑφασμα, καὶ ἔφερεν αὐτὸ εἰς τὴν ἀμάξαν εἰς ἣν καὶ αὐτὴ ἀνέβη. Ἡ Βερενίκη ἰστράφη πρὸς τὰς θεραπευνίδας καὶ τοὺς δούλους, οἵτινες τὸ μὲν κλαίοντες, τὸ δὲ ἐκπληττόμενοι, ἀλλ' ἄνευ συγκινήσεως, εἶχον παραστῆ θεαταὶ τῶν συμβάντων ἅτινα εἶχον διαδραματισθῆ μὲν διακόσια βήματα μακρὰν τῶν ἀνακτόρων.

— Ὅστις μοὶ μένει ἀκόμη πιστός, ἄς ἔλθῃ σήμερον εἰς Δάφνην, ἐνθα ἀμέσως πηγαίνω, ὅπως ἐπικαλεσθῶ τὴν προστασίαν τοῦ Εὐμένους.

Εἶτα δ' ἐξεκίνησαν οἱ ἵπποι καὶ ἔφερον τὴν βασιλίςσαν διὰ τοῦ δυτικοῦ προαστείου, τῆς Ἡρακλείας, ἐντὸς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν τεσσαράκοντα στάδια ἀπέχουσαν Δάφνην. Μόλις κατὰ τὴν πορείαν ταύτην εὐρεν ἡ Βερενίκη καιρὸν ν' ἀφελθῆ εἰς τὴν λύπην αὐτῆς. Ἐν ᾧ δ' ἐκίνει ἐν ταῖς χερσὶ τὸ ψυχρὸν καὶ κατασυντετριμμένον τέκνον τῆς, κατέρρεον τὰ δάκρυα τῆς μητρικῆς ὀδύνης καὶ ἔθρηνη ἐπὶ ταῖς προσβολαῖς τῆς τύχης, αἵτινες εἶχον πληξεί αὐτὴν σκληρότατα.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Μακρὸς εἶνε ὁ κατάλογος τῶν κατὰ τοὺς νεωτέρους ἰδίως χρόνους ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μαρτυρησάντων. Τὸ ἔργον τῶν γενναίων ἀνδρῶν, οἵτινες καταλείποντες τὴν εὐζωίαν εἰσχωροῦσιν ἀπτόητοι εἰς τ' ἀνεξερευνητά βῆθη ἀξένων καὶ ἀγνώστων χωρῶν, πρόσκοποι ἔμα καὶ σκαπανεῖς τῆς προόδου, παντοίας ὑφισταμένοι κακουχίας καὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐπὶ τέλους στερούμενοι, εἶνε ἴσως ἡ εὐγενεστάτη καὶ ἡρωικωτάτη πράξις ἐξ ὧν ἔχει νὰ ἐπιδειξῆ ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς.

Εἰς τὸ σεπτὸν τοῦτο μαρτυρολόγιον νέα ἠνόματα προσετέθησαν ἐσχάτως. Καθὰ πρό τιων ἡμερῶν ἀνήγγειλεν ὁ τηλεγράφος, ὁ κόμης Πόρρος μετὰ τῆς συνοδίας του κατεσφάγη ὑπὸ τῶν ὑπῆκόων τοῦ Σουλτάνου τῆς Χαρρὰρ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ.

Ὁ κόμης Πόρρος, πρόεδρος τῆς ἐν Μεδιολάνοις ἔδρευσης ἐξερευνητικῆς Ἐταιρίας, εἶχεν ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν ἐκδρομῆς σκοπὸν ἐχούσης κυρίως τὴν σύναψιν ἐπωφελεστέρων ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς πατρίδος του μετὰ τῶν ἀπολιτίστων ἀλλ' εὐφώρων καὶ πλουσιῶν ἐκείνων χωρῶν, καὶ τὴν ἰδρυσιν ἐν Ζεῖλα καὶ Χαρρὰρ σταθμῶν ἐμπορικῶν καὶ πρακτορειῶν, οἳ ὑπάρχουσιν ἐν Μασσαῦζ, Χοδεῖδα, Σουακίμ καὶ Χαρτούμ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνώδευσαν αὐτὸν ἀντιπρόσωποι ἐμπορικῶν τινῶν τῆς Ἰταλίας οἰκῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἠθέλησε νὰ ἐπωφεληθῆ τῆς εὐκαιρίας, συναπῆλθον δὲ μετὰ τοῦ κόμητος Πόρρου ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων Κοκαστέλλης ἀποστελλόμενος παρὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ γεωγραφικῆς Ἐταιρίας χάριν τοπογραφικῶν καὶ μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, καὶ ὁ ἐπίσης διακεκριμένος ἐπιστήμων Λικάτας ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Νεαπόλει Ἀφρικανικῆς Ἐταιρίας, ἀποστελλόμενος χάριν ζωολογικῶν καὶ φυσιογραφικῶν μελετῶν. Δυστυχῶς αἱ ἐν Ἄδεν ἀγγλικαὶ ἀρχαὶ σκοποὺς κατακτητικῶν ὑποπεύοντες παρενέβαλον ἐμπόδια, καὶ οἱ ἐξερευνηταὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβάλλωσι μὲν δρομολόγιον, νὰ παραιτηθῶσι δὲ τῶν ὄπλων ἅτινα πρὸς ἄμυναν ἔφερον, οὗτα δὲ καταληφθέντες ἄοπλοι καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ εὐαρίθμου καὶ ἀνισχύρου φρουρῆς κατεσφάγησαν.

Ἐξ ὧν τῶν ἀνεξερευνητῶν εἰσέτι χωρῶν οὐδεμία ὑπῆρξε τόσον ἀπαισία πρὸς τὴν ἐπιστήμην, οὐδεμία ἀπήτησε τόσα εὐγενῆ θύματα ὅσον ἡ ἀχανὴς καὶ φοβερά τῆς Ἀφρικῆς ἠπειρος. Ἐξαιρέσει ὀλίγων εὐτυχῶν περιηγητῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν, πάντες σχεδὸν οἱ προγενέστεροι ἀπὸ τοῦ Σκότου Μούγκο Πάρκ, τοῦ ἀνακαλύψαντος τὸν Νίγηρα καὶ παρακολούθησαν τὸν τὸν αὐτοῦ, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἰταλοῦ Γουσταύου Βιάγγη, καὶ τελευταῖον τοῦ κό-

μητος Πόρρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐπλήρωσαν διὰ τῆς ζωῆς τῶν τὸν πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔρωτα. Πρὸς τὴν ἀστοργίαν τοῦ θανατηφόρου κλίματος ἀμιλλᾶται ἡ ἀγριότης τῶν κατοίκων, ὅσοι δὲ κατώρθωσαν νὰ σωθῶσιν ἀπὸ τῶν νόσων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγῃσι τὸ φάσανον τῶν ἀπλήστων καὶ αἰμοχαρῶν Ἀφρικανῶν. Φρικταὶ ἰδίως ὑπῆρξαν αἱ ἀπώλειαι κατὰ τὸ πρῶτον ἰδίως τῆς παρόντος αἰῶνος, ὅτε ἀκότος παχυλῆς βαρβαρότητος ἐπεκράτει κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια καὶ σήμερον μετὰ τόσας θυσίας καὶ τόσους ἀγῶνας μὸλις ἀρχίζει ἀμυδρότατα νὰ ὑποφάσκῃ ἡ ἡὼς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως. Πρῶτον θύμα μνημονεῖται ὁ Ἄγγλος Νίκολς ἀποθανὼν ἐκ πυρετοῦ ἐν ἔτει 1805· ἔπειτα κατὰ χρονολογικὴν σειράν ἔρχονται ὁ Γερμανὸς Ρέντζεν σφαγῆς ἐν ἔτει 1809 ἐνῶ διηυθύνετο εἰς Τομπουκτού, οἱ Ἀμερικανοὶ Ῥοβέρτος Ἀδάμς, Βενιαμὴν Ραῖξ καὶ Ρίλιεϋ, οἱ Ἄγγλοι Πέδδη καὶ Κάμπβελλ, ὁ Σάξων Ἀδόλφος Κούμμερ, ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς Τάκεϋ καὶ ὁ ταγματάρχης Γραϊν, ὁ Γάλλος Ρουζέ, ὁ Ἰταλὸς Βελζόνης, ὁ νεαρὸς Ἄγγλος Βοδουίτς, οἱ περιηγηταὶ Δουπουὶ καὶ Χούττον. Δραματικαὶ ἰδίως ὑπῆρξαν αἱ κατὰ τὴν δευτέραν δεκαετηρίδα τοῦ παρόντος αἰῶνος περιπέτειαι τοῦ Ἄγγλου ταγματάρχου Ἀλεξάνδρου Γόρδωνος Λαίγκ, γνωστοῦ γενομένου εἰς πάσας τὰς ἐν Σαχάρα φυλάς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐλ-Ραῖξ ἡτοὶ ὁ ἀρχηγός. Ὑπολοχαγὸς εἰσέτι ὦν ἐλαβεν ἐντολὴν παρὰ τῆς ἐν Σιέρρα-Λεόνε ἐδρευσης διοικήσεως τῶν κατὰ τὴν δυτικὴν Ἀφρικὴν ἀγγλικῶν κτήσεων νὰ μεταβῆ ὡς ἀρχηγὸς πρεσβείας εἰς τὸ ἐνδότερον ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν εἰρήνευσιν δύο φυλῶν ἰθαγενῶν πολεμουσῶν πρὸς ἀλλήλας, καθότι μεγίστη ἐπήρηστο βλάβη εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον ἐκ τῆς ἀλληλομαχίας ταύτης. Ὁ Λαίγκ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν ταύτην, ἐπωφεληθεὶς δ' ἐκ τούτου προὐχώρησεν ἀρκούντως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χάριν τοπογραφικῶν παρατηρήσεων, φθάσας σχεδὸν μέχρι τῆς μιᾶς τῶν πηγῶν τοῦ Νίγηρος, ἐπέστρεψε δὲ μετὰ πεντάμηνον ἀπουσίαν εἰς Σιέρρα-Λεόνε χαράξας νέαν ὁδὸν διὰ μέσου τῶν ποταμῶν Σαλέ καὶ Καμαράγκα. Μετὰ τῆσασα ἔτη ὁ ἀκκατόνητος περιηγητὴς ταγματάρχης ἡδὴ ἐπεχείρησε νέαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν ἀφρικανικὴν ἠπειρον, ὁρμηθεὶς ἀπὸ βορρᾶ ἐκ Τριπόλεως καὶ διευθυνόμενος εἰς Τομπουκτού διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Σαχάρας. Συλληφθεὶς καθ' ὁδὸν ὑπὸ ἐχθρικῶν τινῶν φυλῶν ἐδάρη ἀνηλεῶς καὶ ἀφέθη ἡμίθανῆς, ἐνῶ εἰς τῶν εὐρωπαϊῶν συνοδοιπόρων του ἀπέμεινε νεκρὸς ἐκ τῶν βαθδισμῶν. Ὁ Λαίγκ μετεκομίσθη δεδεμένος ἐπὶ τῶν νώτων καμήλου, διότι ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τῶν τραυμάτων δὲν ἠδύνατο νὰ καθῆσθαι, εἰς Ἀζαουάδ καὶ ἐφιλοζενήθη νοσηλευόμενος καθ'

δλον τὸ θέρος ὑπὸ τινος σεικού. Εὐθύς ὡς ἀνέρωσεν ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του καὶ ἀφίκετο εἰς Τομπουκτού. Αὐτόθι διέτριψεν ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον μὴ ἔχων δυνάμεις νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πλέον τὴν διὰ τῆς ἐρήμου πορείαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Τομπουκτού διαμονὴ του δὲν ἦτο ποσῶς εὐχάριστος ἐνεκα τῆς μισαλλοδοξίας τοῦ ἀπηνόου μουσουλμανικοῦ ὄχλου, καίτοι πολλὰς ἔφερε συστατικὰς ἐκ Τριπόλεως καὶ ἐφιλοξενεῖτο ἐν οἰκίᾳ Τριπολίτου τινός. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνδυμασία ἦν μετὰ πείσματος ὁ Λαίγκ ἐπέμενε νὰ φέρῃ ἐξήγειρε συχνάκις τὴν ὄργην τοῦ πλήθους, ὅπερ περιστοιχίζον αὐτὸν ἀπειλητικῶς τὸν διέτασσε ν' ἀνακράξῃ τὴν γνωστὴν μουσουλμανικὴν ρῆσιν: Εἰς μόνος Θεὸς ὑπάρχει καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ προσφῆτης αὐτοῦ! Πλὴν ὁ ἰσχυρογνώμων βρεττανὸς συγκατετίθετο μὲν νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ πρῶτον μέρος τῆς φράσεως, ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν ἐπέθετο νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ τὸ δεύτερον. Καὶ ὕβριζε μὲν αὐτὸν ὁ ὄχλος ὡς ἄπιστον, ἀλλὰ δὲν ἐκακοποίησεν αὐτόν.

Τραγικὸν ὑπῆρξε τὸ τέλος τοῦ πολυπαθοῦς Ἀγγλου. Προτιθέμενος νὰ μεταβῇ εἰς τοὺς ἐν Σενεγάλη γαλλικοὺς σταθμοὺς, προετίμησε τὸν διὰ τοῦ Ἐλ-Ἀραουάν καὶ τῆς Μεγάλης Ἐρήμου δρόμον ὅπως ἀποφυγῇ τὴν συνάντησιν ἐχθρῶν τινος φυλῆς· πλὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἰθίων αὐτοῦ ὀδηγῶν καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς τῶν Ζαουάτ ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἰσῆλθεν ἄνευ ἀδείας εἰς τὴν χώραν του ἐστραγγαλίσθη ἀγρίως ὑπὸ τινων δούλων καὶ τὸ σῶμά του ἀφέθη ὡς βορὰ εἰς τοὺς γύψας τῆς ἐρήμου.

Πολλὰς σελίδας θὰ ἐπλήρουν ἡ ἀναγραφή τῶν θυσῶν καὶ τῶν δεινοπαθημάτων ὅσα ὑπέστησαν καὶ ὑφίστανται καρτερικῶς μέχρι τῶν ἡμερῶν μας οἱ ἀναλαμβάνοντες τὸ ὑπεράνθρωπον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς δυσπροσίτους καὶ ἀξένους χώρας τῆς μυστηριώδους ἡπείρου. Ἴνα παράσχωμεν ἀπλῶς νύξιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας περὶ μόνον τῶν ἐκ τοῦ κλίματος κινδύνων καὶ βασάνων, παραθέτομεν περικοπὰς τινὰς ἐξ ἐπιστολῆς πεμφθείσης ἐκ τῆς παρὰ τὸν Ἰσημερινὸν χώρας Ἄνω Ὀγινὲ παρὰ τινος τῶν συνοδοιπόρων τοῦ διασῆμου τῶν ἡμερῶν ἡμῶν περιηγητοῦ Σαβοριάν δὲ Μπρατζά. Ὁ γράφων ἀροῦ ἐν προομιῳ ἀναφέρει ὅτι πυρέσσει καὶ ὅτι ἀναγκάζεται ἐκάστοτε νὰ διακόπῃ τὴν γραφὴν ὅπως καταπῆθ' ὀσίν κινήσῃ, περιγράφει ὡς ἐξῆς τὴν κατοικίαν του: «Ἡ καλύβη ἐν ἡ διαμείνω εἶνε κατεσκευασμένη ἐκ φλοίων δένδρων, περιέχει δὲ κιβώτια καὶ ἀποσκευὰς ἀνηκούσας εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἀποστολῆς, μίαν τράπεζαν καὶ δύο ξύλινα θρανία· περιέχει ὡσαύτως δύο κλινὰς ἔγχωρους, ὧν ἐκάστη ἀποτελεῖται ἐκ δύο πασσάλων προσδεδεμένων διὰ σχοίνων, ἀντὶ σανίδων δὲ ἔχει κλάδους δένδρων στρεβλοὺς ὡς κορμούς

κλήματος ἀμπέλου. Ἐπὶ τούτων ῥίπτεται ἀντὶ στρωμνῆς μία ψιάθος καὶ ἐνκλινοςκίεπκσμα... ὁσάκις ὑπάρχουν τοιαῦτα διαθέσιμα.» Ὁμολογουμένως ὕπνος ἐπὶ τοιαύτης κλίνης δὲν θὰ εἶνε παρὰ πολὺ ἀναπαυτικός. Εἶτα ἀπαριθμῶν τὰς κακουχίας καταμερίζει αὐτὰς εἰς ἑπτὰ πληγὰς, τὰς ἐξῆς:

α'. Οἱ κώνωπες ἄφθοι ἐκεῖ πανταχοῦ ὅπως παρ' ἡμῖν εἰς τὰ ἔλη. Εὐτυχῶς ἡ χρῆσις τοῦ κωνωπέωνος, κοινὴ καὶ παρὰ τοῖς μαύροις, μετριάξει κἄπως τὸ κακόν.

β'. Τὰ φουρού, ἦτοι τὰ οὕτω ἐν τῇ γλώσσει τῶν ἰθαγενῶν καλούμενα μυνάρια ἀδιόρατα, ἅτινα εἰσέρχονται πανταχοῦ τοῦ σώματος, ἰδίως τὴν πρῶταν καὶ τὴν ἐσπέραν. Τὸ κέντημά των ὡς τὸ τῶν κωνώπων προξενεῖ σφοδρὸν κνισμὸν καὶ ἐρεθισμόν. Τὸ μόνον καταφύγιον πρὸς ἀπαλλαγὴν εἶνε αἱ καλύβαι τῶν μαύρων, ἐνθα τὸ πῦρ καὶ ὁ καπνὸς ἀπομακρύνει αὐτά.

γ'. Ἡ ψώρα καὶ αἱ φθειρες, ἐξ ὧν ἀδύνατον εἶνε τις νὰ σωθῇ ὡς ἐκ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν μαύρων.

δ'. Ὁ σίξ, εἶδος ψύλλου ἔχοντος τὴν ιδιότητα νὰ εἰσχωρῇ βαθύς εἰς τὰς σάρκας, κατὰ προτίμησιν ἐκλέγων τὸ μεταξὺ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός. Τὸ ὑπόδημα ἡκιστα προφυλάσσει τὸν πόδα ἐκ τῆς εἰσβολῆς τοῦ τρομεροῦ τούτου ζωοφίου, ὅπερ ἂν δὲν ἐξῆχθη ἀμέσως ἀξάνει καὶ ἀποκτᾷ τὸ μέγεθος πίσου, καταλείπει εἰς τὴν πληγὴν τὰ ὠά του, αἱ πληγαὶ πολλαπλασιάζονται καὶ συχνάκις ἐξ αὐτῶν ἐπέρχεται ἡ ἀπώλεια τῶν δακτύλων τοῦ ποδός. Ὁ ἰνδιανὸς ἐπὶ τινὰς ὥρας ἐντὸς χωρίου ἰθαγενῶν τὴν ἐσπέραν ἀναπορευτικῶς θὰ ἐξαγάγῃ 15 ἕως 20 τοιοῦτους ψύλλους ἐκ τῶν ποδῶν του.

ε'. Τὰ κροκρό, δερματικὴ πάθησις ἧς εἶνε ἄγνωστος ἡ ἀφορμὴ. Προσβάλλει τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, τὰς κνήμας, πολλάκις δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς γλουτούς. Σημειωτέον ὅτι καὶ πᾶσα τυχαία πληγὴ ἢ ἀμυχὴ ταχέως μετατρέπεται εἰς κροκρό. Τὰ προσβαλλόμενα μέρη τοῦ σώματος καλύπτονται ὑπὸ φλυκταινῶν, συνεχῶς ἀνανεουμένων. Ἐγκαιρὸς θεραπεία περιορίζει τὸ κακόν εἰς μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος· πλὴν καὶ ἡ θεραπεία εἶνε λίαν ὀχληρὰ, ἐπειδὴ χρειάζεται νὰ λυθῇ συνεχῶς καὶ νὰ ἐπιθέτῃ τοὺς ἐπιδέσμοις, νὰ πλύνῃται διὰ διαλύσεως φανικοῦ ὀξέος καὶ νὰ ἐπιπάσῃ πολλακίς τῆς ἡμέρας τὰ προσβεβλημένα μέρη διὰ κόνεως ἀμύλου. Ἐκαστος ἐννοεῖ πόσον φρικωδῶς ἐπίπονος καθίσταται ἡ ὀδοπορία, εἰς τὴν ὅποιαν μῦλα ταῦτα ἐξ ἀνάγκης ὑποβάλλονται οἱ πάσχοντες.

ς'. Ὁ πυρετός, ὅστις κατ' ἀρχὰς φαίνεται ὁ δεινότερος τῶν κινδύνων καὶ εἶνε ἀπεναντίας ὁ ἐλαφρότατος ἴσως. Μετὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πε-

ρίοδον παρέρχεται καὶ δὲν καταλείπει εἰς τὸν ὀργανισμόν βλαβερὰς συνεπείας.

ζ'. Οἱ ὄφεις, οἱ σκορπιοί, αἱ ἀράχλαι καὶ τὰ ἄλλα δηλητηριώδη ζῶα ἐξ ὧν βρίθεται ἡ χώρα. Φοβεροὶ ἔχθροί εἶνε καὶ οἱ ἐρυθροὶ μύρμηκες, τῶν ὁποίων αἱ νυκτεριναὶ ἐπιδρομαὶ συχνάκις ἀποδιώκουσι τοὺς ἐν ταῖς σκηναῖς ἢ ἐν ταῖς καλύβαις κοιμωμένους.

X.

ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

ὡς γνώρισμα τοῦ χαρακτήρος.

Οἱ ὀφθαλμοὶ θεωροῦνται ἐν γένει ὡς τὸ ἐκφραστικώτερον χαρακτηριστικὸν τῆς φυσιολογίας· πρῶτον μὲν διότι εἶναι δύο καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν σύγχρονος ἐντύπωσις ἔχει διπλὴν ἔντασιν, δεύτερον δὲ διότι ζωογονοῦνται ὑπὸ δύο κινήσεων, κινήσεως τῶν βλεφάρων, καὶ τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ· δυνάμεθα μάλιστα νὰ προσθέσωμεν καὶ τρίτον εἶδος κινήσεως, τὴν συστολὴν καὶ διαστολὴν τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλουσαν τὰ μέγιστα τὴν ἔκφρασιν τοῦ βλέμματος.

Ἡ θέσις τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ποικίλλουσι πολὺ κατὰ κανόνα ἢ μεταξὺ τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἀπόστασις, ἀπὸ τοῦ κανθοῦ ἑκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τοῦ δεξιῦ ἢ ἀριστεροῦ τῆς ρινός, πρέπει νὰ ἦναι ἴση πρὸς τὸ μήκος τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἀλλ' ἡ ἀναλογία αὕτη ἀπαντᾷ σπανιώτατα.

Ἡ προσέγγισις παρατηρεῖται συχνότερον ἐπὶ τῶν ἐπιμήκων προσώπων, ἢ δ' ἀπομακρυνσις ἐπὶ τῶν ευρέων. Οἱ ἐγγύς ὄντες ὀφθαλμοὶ ἀποκτῶσι ζωηρότερον ἔκφρασιν. Οἱ δ' ἀπέχοντες στεροῦνται μὲν τῆς ζωηρότητος ταύτης ἀλλ' ἔχουσι πρᾶότητα καὶ γλυκύτητα.

Ἡ ἔκφρασις τοῦ ὀφθαλμοῦ μεταβάλλεται καὶ ἀναλόγως τοῦ βήθους τῆς κόγχης αὐτοῦ.

Οἱ κοῖλοι ὀφθαλμοὶ λαμβάνουσι ἔκφρασιν τινὰ δυνάμειος διαχωμένην ἐφ' ὅλης τῆς μορφῆς. Ἐκ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τούτου εὐχερῶς διαγιγνώσκεται θερμουργὸς φύσις, εὐαίσθητος καρδιά, σταθερὰ θέλησις.

Ἡ προεξοχὴ τοῦ βολβοῦ, ὅταν μὲν ἡ μετρία, καθιστᾷ τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρὸν καὶ λαμπρὸν, μεταβάλλει δ' αὐτόν εἰς ὑκλώδη ὅταν ἡ ὑπερβολικὴ καὶ παρέχει εἰς τὸ πρόσωπον ποῖαν ἐκπληξιν καὶ ἀπορίαν, μὴ ἐκδηλοῦσαν εὐφυϊαν.

Ἡ γραμμὴ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἰς τὸν ἕτερον χωροῦσα εἶναι ὀριζόντια. Ἡ τοιαύτη διάταξις τοῦ ὀφθαλμοῦ μόνον παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἀπαντᾷ, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν διακρινόντων αὐτόν τῶν ἄλλων ζῶων χαρακτηριστικῶν.

Ἀλλὰ τὸ ὀριζόντιον τοῦτο δὲν εἶναι μαθη-

ματικῶς ἴσον εἰς πάντας, καθόσον συνηθέστατα ἡ γραμμὴ τοῦ ὀφθαλμοῦ κλίνει πρὸς τὴν βίνα ἢ πρὸς τοὺς κροτάφους.

Ἡ πρὸς τὴν βίνα κλίσις παρέχει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ζωηρότητα· ἐπειδὴ δὲ ἡ διάταξις αὕτη συμπίπτει σχεδὸν πάντοτε πρὸς ἀνάλογον διεύθυνσιν τῶν ὀφρύων, τῶν βρωθῶνων καὶ τῶν γωνιῶν τοῦ στόματος, ἅτινα ἐκφαίνουσι ἀγγίνοιαν, ἢ πρὸς τὴν βίνα κλίσις τοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι γνώρισμα νοημοσύνης.

Ὅταν τὸναντίον οἱ ὀφθαλμοὶ κλίνωσι πρὸς τοὺς κροτάφους, ἂν μὲν ἡ κλίσις ἦναι μεγάλη μαρτυροῦσι ἐνδεῖαν πνεύματος, ἀλλ' ἂν ἦναι μετρία, ἰδίως δὲ ἂν συνοδεύηται ὑπὸ μακρᾶς πτυχῆς τῶν βλεφάρων δεικνύουσι φιληθονίαν, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς λαμβάνει ἔκφρασιν ἄκρας ἠδύτητος.

Ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ὀφθαλμῶν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ μεγάλοι ἐκφαίνουσι εὐφυϊαν, οἱ δὲ μικροὶ σμικρότητα νοημοσύνης· ἀλλὰ τὸ ὑπερβολικὸν μέγεθος ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἔκφρασιν ταύτην.

Τὸ χρῶμα τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ παραλλάσσει τὰ μέγιστα, ὥστε καὶ ἡ ἔκφρασις αὐτῆς ποικίλλει ὁμοίως.

Οἱ ἀνοικτὸν χρῶμα ἔχοντες ὀφθαλμοὶ εἶτε κυανοὶ εἶτε τεφροὶ, εἶτε πυρροὶ, μαρτυροῦσιν ἐν γένει εὐστροφίαν μᾶλλον καὶ ζωηρότητα ἢ εὐαίσθησιν καὶ ἀγγίνοιαν.

Οἱ βαθύς χρώματος ὀφθαλμοὶ, κυανοὶ, φαιοὶ, καστανόχροες, μαῦροι, πράσινοι, εἰσὶ γνώρισμα σφοδρότητος τοῦ αἰσθηματος, σταθερᾶς θελήσεως, βήθους τῶν ἰδεῶν.

Οἱ ἑτερόχροες ὀφθαλμοὶ, ἰδίως δὲ οἱ γλαυκοὶ, οἱ πράσινοι ἅμα καὶ πορτοκαλλόχροες πρὸς τὸ τεφρὸν ἀποκλίνοντες ἢ πρὸς τὸ κυανοῦν ἢ τὸ μέλαν δεικνύουσι ὑπερβολικὴν εὐαίσθησιν, ἀκανόνιστον καὶ ἀχαλίνωτον θέλησιν, εὐφυϊαν, ὕψος ἰδεῶν, ἀλλὰ καὶ συνήθως ἀσθένηαν χαρακτήρος.

T.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως τῶν πέντε δισεκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα ἡ ἠττηθεῖσα Γαλλία κατέβαλεν εἰς τὴν Γερμανίαν, 120 ἑκατομμύρια μαρκῶν, ἦτοι 150 ἑκατομμύρια δραχμῶν, κατετέθησαν ἐν ὀχυρῷ τινι πύργῳ παρὰ τῷ Σπανδάου, τῷ καλουμένῳ Ἰουλιῷ πύργῳ. Τὰ ἀποτεθησαυρισμένα ἑκατομμύρια ταῦτα εἰσὶν ὀρισμένα νὰ χρησιμεύσωσι ὡς οἱ πρῶτοι καὶ προχειρότατοι πόροι ἐν ἐνδεχομένη τινὶ μεγάλῃ πολεμικῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Φρουρεῖται δ' ὁ πύργος ὡς εἰκός, αὐστηρότατα, καὶ τακτικῶς ἐπιθεωροῦσι τὸν θησαυρὸν δύο ἀνώτεροι οἱ-

κονομικοί υπάλληλοι, μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δημοσίου χρέους. Ἡ ἐπιθεώρησις γίνεται κατὰ τρόπον περιέργου, ὃν γερμανικὴ τις στρατιωτικὴ ἐφημερίς περιγράφει ὡς ἐξῆς. Ἡ πύλη ἢ κλεισοῦσα τὸν χώρον, ἐν ᾧ φυλάσσεται ὁ θησαυρός, ἀνοίγεται μόνον διὰ δύο κλειδῶν, κρατουμένων ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ταύτοχρόνως δ' ἐμβαλλομένων εἰς τὰ κλειθρα. Ἀδύνατον εἶναι νανοιχθῶσιν ἄλλως τὰ στερεώτατα κλειθρα, ἂν μὴ συμπράττωσιν ἀμφοτέρω οἱ ἐπιθεωρηταί. Προτοῦ ν' ἀνοιχθῇ ἡ πύλη, συντάσσεται λεπτομερὲς πρωτόκολλον, ἐν ᾧ σημειοῦται ἀκριβῶς ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ οἱ παρόντες κατ' αὐτήν. Ὁ θησαυρός ἀπόκειται ἐν μεγάλῃ περιφερεῖ αἰθούσῃ, κεχωρισμένη εἰς δέκα μεγάλα διαμερίσματα, ὧν ἕκαστον ὑποδιαιρεῖται εἰς ἕτερα δέκα τμήματα, περιέχοντα ἅν' ἐν ἑκατομύριον. Τὰ τμήματα ἔχουσι ἅν' ἀνὰ δέκα σακκίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει 100,000 μαρκῶν, κατὰ τὰ δύο τρίτα εἰς χρυσᾶ νομίσματα τῶν εἴκοσι μαρκῶν, κατὰ τὸ ἐν δὲ τρίτον εἰς δεκάμαρκα. Ὅριζομένου τυχαίως ἐνὸς τμήματος, ἐξελέγχεται τὸ περιεχόμενον τῶν σακκιδίων, μετρούμενων τῶν χρυσῶν νομισμάτων ὑπὸ πολλῶν ταύτοχρόνως, ὑπακουόντων εἰς στρατιωτικὰ προστάγματα πρὸς εὐκολον καὶ ταχεῖαν καταμέτρησιν. Ἀφ' οὗ δὲ βεβαιωθῇ ὅτι εἶναι ἀνελλιπὲς τὸ περιεχόμενον τοῦ τμήματος, λαμβάνεται ἅν' ἐν σακκίδιον ἐκ τινῶν τῶν λοιπῶν τμημάτων καὶ ἀριθμοῦνται τὰ ἐν αὐτοῖς χρυσᾶ νομίσματα. Οὕτω δὲ περατοῦται ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ πολεμικοῦ θησαυροῦ.

Μετὰ ταύτην γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν ἐν τῷ αὐτῷ πύργῳ φυλαττομένων τριῶν ἄλλων ταμείων, ἧτοι τοῦ ταμείου πρὸς περιθαλψίν τῶν ἀπομάχων, τοῦ πρὸς ὀχύρωσιν τῆς χώρας καὶ τοῦ πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι πολυπλοκωτέρα, διότι συνίσταται εἰς ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ ταμείῳ δημοσίων χρεωγράφων καὶ ὁμολογιῶν, καὶ ἐπιμελῆ τούτων ἀντιβολὴν πρὸς τὸ κτηματολόγιον ἑκάστου τῶν ἰδρυμάτων. Περαιτωθείσης δὲ καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης συντάσσεται καὶ ὑπογράφεται τὸ πρωτόκολλον, κλείεται ἡ πύλη διὰ τῶν δύο κλειδῶν καὶ λαμβάνει ἑκάτερος τῶν ἐπιθεωρητῶν τὴν ἑαυτοῦ.

Τὸ ὅλον βάρος τοῦ ἐν τῷ Ἰουλίῳ πύργῳ ἐναποταμιευμένου χρυσοῦ τοῦ πολεμικοῦ ταμείου ὑπολογίζεται εἰς 37,312 ὀκάδας. Διότι ἐν ἑκατομύριον μαρκῶν ἔχει βάρος 398 χιλιογράμμων, ἐν ᾧ ἴσον ποσὸν εἰς ἄργυρον μὲν ἔχει βάρος 5,555 χιλιογράμμων, εἰς χαλκῶν δὲ πολλῶν μείζον, ἧτοι 166,666 ἂν ἀποτελεῖται ἐκ διλέπτων καὶ 200,000 ἂν ἐκ μονολέπτων (ἧτοι $2\frac{1}{2}$ ἑλληνικῶν λεπτῶν). Κατὰ ταῦτα ὁ θησαυρός τοῦ γερμανικοῦ κράτους, ἔχων νῦν βάρος

37,312 ὀκάδων ἢ 47,760 χιλιογράμμων, θὰ εἶχε βάρος ἂν μὲν ἀπετελεῖτο ἐξ ἄργυρου 666 600 χιλιογράμμων, ἂν ἐκ δεκαλέπτων ἐκ νικελίου κερματίων 7,500,000, ἂν ἐκ χαλκῶν διλέπτων 19,999,200 καὶ ἂν ἐκ μονολέπτων 24,000,000 χιλιογράμμων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐν Λονδίῳ ἠθοποιὸς Κ^α Ἀβραμς κατήγγειλεν ἐσχάτως ἐπὶ ἐξυβρίσει τὸν κριτικὸν Hudson, διότι ἐν κρίσει περὶ τῆς παραστάσεως νέου τινὸς δράματος ἔγραψε καὶ ταῦτα: «Ἡ κυρία Ἀβραμς μᾶς ἐνθυμίζει τὰς ἀνσκαφὰς τοῦ Σλείμαν εἶναι αὐτόχρημα ἀρχαιολογικὸν εὑρημα.» Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου προσηπάθησεν ἐπὶ ματαίῳ νὰ πραύνη τὴν ἠθοποιὴν, λέγων αὐτῇ ὅτι δὲν εἶχεν ὁ κατηγορούμενος πρόθεσιν νὰ τὴν ἐξυβρίσῃ, καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ μεγάλη ἀξία, ἣν ἀποδίδουσιν οἱ ἀρχαιολόγοι εἰς τὰ εὑρήματα τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τροίας. «Ναί, ἀπεκρίθη ἐκείνη ὀργίλη, ἀλλὰ τὸ κοινὸν δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀρχαιολόγους μόνον, καὶ ἀφ' οὗτο ἔγραψαν αὐτὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα λαμβάνω καθημερινῶς ἀνωνύμους ἐπιστολάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκφράζουσιν οἱ στέλλοντες τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν καλὴν μου διατήρησιν, ἢ ἐρωτῶσιν ἂν εἶναι χαραγμένη ἐπάνω μου κάμνια λατινικὴ ἐπιγραφή.» Ὁ ἐφημεριδογράφος κατεδικάσθη, ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδῃ του ταῦτα: «Ὡς πληροροῦμεθα, ἡ ἐπιφανὴς ἠθοποιὸς κυρία Ἀβραμς πρόκειται μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἑορτάσῃ τὴν δεκάτην ὀγδόην ἐπέτειον τῆς γεννητέως της. Τὴν ἑορτὴν θὰ συμπανηγυρίσωσιν ἐν φαιδρότητι καὶ τὰ πολυπληθῆ τέλνα καὶ ἐγγόνια αὐτῆς.»

Πρό τιος ὁ ἀναπληρῶν προσωρινῶς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Παρισίοις μεγάλου θεάτρου τοῦ Μελοδράματος ἔλαβεν ἐπιστολὴν, δι' ἧς ἀνεκοινοῦτο αὐτῷ, ὅτι χηνοδοσκός τις ἐν Βουζιθάλ, ἄδουσα καθ' ἑκάστην ἐν ὀρισμένην ὥρᾳ καὶ ἐν θέσει ἀκριβῶς περιγραφομένη, ἔχει φωνὴν εὐμελεστάτην καὶ λιγυρωτάτην. Ὑπὸ περιεργείας κινήθει ὁ διευθυντὴς μετέβη μετὰ τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ θεάτρου εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, ὅπου πράγματι εἶδον κοράσιον χωρικόν, τὸ ὁποῖον οὐδαμῶς προσέγον εἰς αὐτοὺς ἑτερέτιζε διάφορα ἄσματα. Θελχθεὶς ἐκ τῆς λαμπρᾶς φωνῆς τοῦ κορασίου ὁ διευθυντὴς προσῆλθεν πρὸς αὐτὸ καὶ τῷ προέτεινε νὰ τὸ παραλάβῃ ὡς μαθήτριαν τοῦ θεάτρου, μὲ μισθὸν διαχιλίων δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ δίδακτρα δωρεάν. Ἡ χηνοδοσκὸς ἐδέχθη προθύμως, τῇ δ' ἐπαύριον κατὰ τὴν ταχθείσαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὄραν προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον του κομψὴ καὶ χαριεστάτη κόρη, ἧς ἐρυθρίωσα ὠμολόγησεν ὅτι εἶναι θυγάτηρ ὑπὸκαλλήλου τινός, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐζήτει ἐπὶ ματαίῳ νὰ τύχῃ ἀκροάσεως παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως γένηται δεκτὴ ὡς μαθήτρια, ἐπενόησε τὴν ἀθῶαν ἐκείνην κωμωδίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ της.